

El debat de El Llobregat concreta les propostes pel territori dels set partits del 21 de desembre

[pág. 16-21]

EL DEBAT S'HA CELEBRAT A LA SEU DEL CONSELL COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT

Tres artistas del Baix, entre los favoritos en el retorno del principal 'reality' de España: Operación Triunfo

[pág. 43]

Centro odológico MARIANO

Callosidades, uñas encarnadas, plantillas, exploraciones infantiles y adultos, verrugas plantaras...
Cualquier afección en los pies.

C/ Victoria nº 115-117
08830 Sant Boi de Llob. (Bcn)
Telf: 93 640 75 22

ellobregat

n.129

Desembre 2017
publicació comarcal

www.ellobregat.com

Muralla anti-contaminación

Los vehículos que no tengan etiquetas ambientales de la Dirección General de Tráfico (DGT) ya no pueden circular en las Rondas ni entre ellas en caso de episodio de contaminación

AMB alerta del peligro de que aumente un 7% el uso del vehículo privado en el caso de que se levanten las barreras de los peajes al acabar las concesiones [pág. 4-8]

BigMat

Garro

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ - ARA TAMBÉ AL VALLÈS ORIENTAL
www.garro.es

Centre Sant Boi
Ctra. Santa Creu de Calafell, Km. 10,7
08830 Sant Boi de Llobregat
Tlf. 93 654 60 00

Centre Canovelles
Carrer Juan de la Cierva, 8, Naus A-B
Pol. Ind. Can Castells
08420 Canovelles
Tlf. 93 840 90 86

PRYTANIS

ATENCIÓ DE QUALITAT AL DISTRICTE DE LA CIUTAT DE LA JUSTÍCIA

AMB MÉS DE 3000 M² DE JARDÍ MEDITERRANI

PRYTANIS RESIDENCIAL
Aprestadora, 43 - 45 (al costat Ciutat Justícia) L'Hospitalet
93 298 80 90 - www.prytanis.com

Baix Llobregat: i para comerte!

El chef del restaurante santboiano Marimorena, Albert Mendiola, es elegido como el 'Cocinero del Año 2017'

El Confit de 'Pota Blava' de Susana Aragón, chef del Cèntric Gastrobar, gana el concurso 'Plato Favorito de los Catalanes'

HUEVO A LA ROMANA CON CALAMARES Y CEBOLLA

Imanol Crespo

El Baix Llobregat ha triunfado y de qué manera en la nueva edición del Fòrum Gastronòmic celebrada en el Palau de Congressos de Girona. Albert Mendiola, chef del restaurant santboiano Marimorena, ha sido elegido como el nuevo 'Cocinero del Año 2017', tras ser el más votado de los cinco finalistas: Alvar Ayuso (Restaurant Alvar del Hostal Empúries de Roses); Kaya Jacobs (El Tossal Gros, Prenafeta); Ariadna Julian (Montvínic, Barcelona) y Sergi Roca (Esquilibrium, Navata).

En su caso, Mendiola ha cocinado un huevo a la romana con calamares y cebolla, con el que ha querido mostrar su apuesta por el producto de proximidad, como no puede ser de otra manera, desde el corazón del Parc Agrari del Baix Llobregat. Y, además, a unos precios más que asequibles y adaptados a la zona metropolitana: "Es la cocina de la abuela, pero con la mirada del nieto y al lado de una huerta como es la del Parc Agrari del Baix

ALBERT MENDIOLA, DEL REST. MARIMORENA, RECOGE EL PREMIO EN GIRONA

Llobregat", define Mendiola. "Mi ilusión siempre fue hacer todo lo que había hecho fuera de mi entorno, cerca de casa y a un precio que la gente se lo pudiera permitir".

El restaurante -regentado junto con su mujer y jefe de sala, Patricia- está ubicado en la Ronda Sant Ramon de

Sant Boi, prácticamente, a los pies de La Muntanyeta, y es uno de los referentes de la ciudad desde su apertura en 2012, pero también de las ciudades de su entorno. Tanto es así que empezaron en un pequeño local cercano y tuvieron que cambiarse a otro más amplio, para ofrecer un servicio más confortable y acogedor.

Desde su cocina, el chef santboiano muestra todo lo aprendido a lo largo de su larga trayectoria, que empezó cuando él tenía 16 años. Como muchos de los grandes profesionales, por casualidad. Mendiola quería ahorrar para el carné de conducir y empezó a trabajar en un restaurante de Salou. Era su primer contacto con el mundo de la hostelería y acabó en la cocina. Poco después, cosas de la vida, estaría en el País Vasco trabajando, pese a sus 21 años, con Martín Berasategui, quien le puso entonces como jefe de cocina del Kursaal.

Desde entonces ha estado vinculado a las cocinas de importantes locales como el del Bar Mut, L'Espunyola o el Negro-Rojo.

El 'Pota Blava', producto estrella

Confit de 'Pota Blava', con moniato, ciruelas y vermut Tarrida. El plato de Susana Aragón, chef del restaurant

25ª Fira Infantil de Nadal

Del 23 al 31 de desembre 2017

www.firacornella.com

Horaris: 11 a 20h. excepte dies 24 i 31 d'11 a 18h.

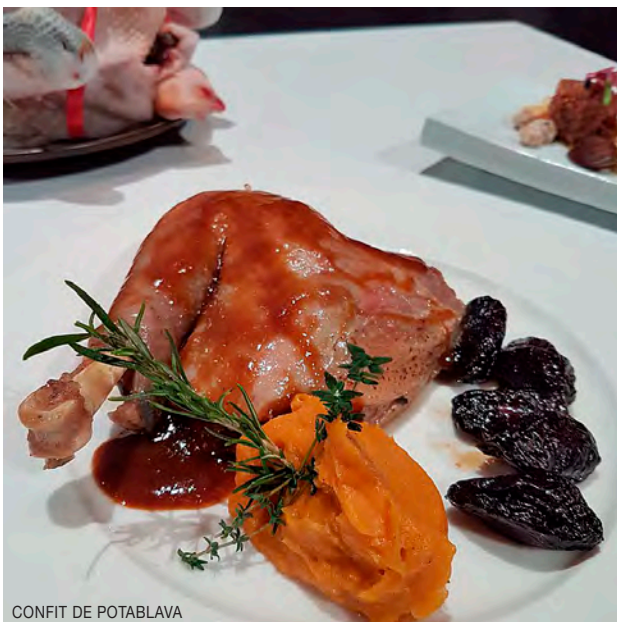
Dies 18, 19 i 20 exclusiu escoles amb visita concertada.

25 i 26 de desembre tancat.

93 474 02 02

  @firacornella

CONFIT DE POTABLAVA

El Llobregat, impulsor del talento

Desde la publicación comarcal de El Llobregat queremos felicitar al chef santboiano Albert Mendiola, elegido por votación popular como Mejor Cocinero del Año 2017, y celebrar su victoria en la que la cabecera ha contribuido activamente desde su nominación con el artículo 'El chef santboiano Albert Mendiola optará al Premio Cocinero del Año 2017'.

La información, que contaba con el enlace directo a La Vanguardia para votar, ha sido la más leída de su semana publicada y la segunda más leída de todo el mes gracias a haberla compartido en diferentes canales de difusión, así como las redes sociales propias de El Llobregat. El artículo fue citado, incluso, en la información publicada poco después por El Periódico de Catalunya, haciendo referencia a detalles de la vida profesional que Mendiola compartió en una entrevista exclusiva para El Llobregat.

Es un placer, pues, haber sumado como medio de comunicación en la victoria de Mendiola con quien compartimos mensaje y su apuesta por los productos de proximidad; de la misma manera que lo hace la pratense Susana Aragón a quien también seguimos desde hace años y que, también, ha contado con nuestro apoyo en las redes sociales de El Llobregat a partir del trabajo de difusión de la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat.

De hecho, prueba de nuestro compromiso con el producto de proximidad es que el Restaurant Marimorena y El Llobregat colaboramos juntos en la segunda edición de los Premios El Llobregat, celebrados en Sant Boi, mientras que Susana Aragón fue la chef del catering de la tercera y última gala, que tuvo lugar en El Prat y que contó con una excelente propuesta de productos locales.

A los dos, ¡gracias y felicidades! ///

SUSANA ARAGÓN FUE LA ÚLTIMA PREGONERA DE LA FESTA MAJOR DE EL PRAT POR SU IMPLICACIÓN EN DAR DIFUSIÓN A LOS PRODUCTOS DE PROXIMIDAD

pratense Cèntric Gastrobar, ha sido elegido como el Plato Favorito de los Catalanes en la final del concurso realizado por la Revista Cuina. Con 14.926 votos finales, se ha impuesto a las albóndigas de pies de cerdo y avellana de Reus con sepia, del restaurante Color d'Olor de Poma.

De esta manera, el pollo y capón de El Prat, a través de la propuesta de Aragón, toma el relevo de la 'Escudella i Carn d'Olla', vencedora en la pasada edición.

Embajadora del 'Slow Food'

Por su parte, Aragón engorda aún más su trayectoria, vinculada desde hace años al producto de proximidad y temporada. Así se dio a conocer a través del restaurant Ona Nit, en El Prat; espíritu que ahora mantiene en el Cèntric Gastrobar de la misma ciudad. Muy activa en la promoción de productos de proximidad locales y comarcales a través de la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat y del movimiento 'Slow Food', la chef ya llevó el 'Pota Blava' a la final de la Mejor Tapa de Cataluña en 2015 con un excelente trifásico con el pollo pratense como protagonista. Con el mismo objetivo y compartiendo la apuesta por los productos del Parc Agrari, Susana Aragón fue la chef encargada del catering de la tercera edición de los Premios El Llobregat, celebrados, precisamente, en El Prat. ///

Preus amb IVA Indús.
21/25 pz/kg

ESCAMARLÀ
11,50 €/Kg.

CIGALA ESCOCIA

10/20 pz/kg

GAMBÓN
9,25 €/Kg.

VENDA AL DETALL PREUS AL MAJOR

VENDA DE PEIX I MARISC
PRODUCTES ULTRACONGELATS

Vine a la FRIGOTENDA i descobreix la
immillorable gamma de peix i marisc
ultracongelat de primera qualitat.

Obertura del 15 de novembre al 5 de gener
Desembre (L-V) De 10 a 20 h. Dissabtes de 10 a 14 h.
Gener (L-V) De 10 a 14 h. i de 16 a 19 h.

www.frigotienda.es Tel: 934 791 640
Poligon Industrial Pratenc C/ 111 s/n El Prat de Llobregat

frigo
tienda

Visita'ns i entra
en el SORTEIG
d'una
CISTELLA
de NADAL
per la
compra dels nostres productes

1-D: Muralla anti-contaminación

Los vehículos sin etiquetas medioambientales de la DGT no podrán circular entre la Ronda de Dalt y la del Litoral, ellas inclusive, a partir del 1 de diciembre en caso de episodio de alta contaminación

AMB alerta del peligro de aumentar en un 7% el uso de vehículo privado en el ámbito metropolitano si se levantan las barreras a los peajes al acabar las concesiones tal y como quería la Generalitat

I. C.

Algunos colectivos vinculados a la automoción, tal y como hemos explicado en El Llobregat, no se creían que llegaran este tipo de medidas; pero sí, ya son una realidad. Los vehículos que no dispongan de alguna de las etiquetas ambientales de la Dirección General de Tráfico no podrán circular, a partir del 1 de diciembre, en caso de declararse un episodio de alta contaminación, por la Ronda de Dalt, la del Litoral ni entre ellas. En total, 95 kilómetros cuadrados de superficie que incluyen a toda Barcelona (excepto Zona Franca y los barrios de Montaña); L'Hospitalet; y parte de Cornellà, Esplugues y Sant Adrià de Besós.

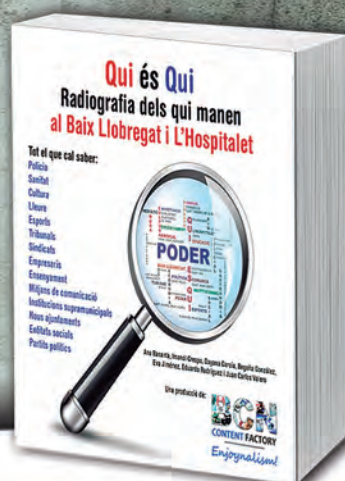
Por tipos, los vehículos son los turismos y furgonetas ligeras de gasolina, matriculados antes del año 2000; los

EL VICEPRESIDENTE DE MOVILIDAD Y TRANSPORTE DE AMB, ANTONI POVEDA, DURANTE EL SMART CITY CELEBRADO ESTE MES EN L'HOSPITALET | I. C.

Llibre imprescindible de més de 500 pàgines per conèixer el funcionament dels òrgans que gestionen la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet, una eina de consulta útil per les empreses, entitats públiques i privades, organismes oficials i ciutadans. Tot el que cal saber sobre: policia, sanitat, cultura, lleure, esports, tribunals, sindicats, empresaris, ensenyament, mitjans de comunicació, institucions supramunicipals, ajuntaments, entitats socials i partits polítics

Reservi el seu exemplar DARRERES EXISTÈNCIES

oferta
50% de descompte
12,90 €

diésel previos al 2006 y las furgonetas anteriores a Euro 1. Quedan exentos, por tanto, en este primer año de restricciones, las motos, los camiones, autocares, autobuses y furgonetas Euro 1,2 y 3. La restricción se aplicará de lunes a viernes, de 07 a 20 horas, y se declarará el día anterior al episodio. Se prevén entre 2 y 3 al año y comportará multas de 100 euros (50 si se paga al momento) tal y como otras infracciones de prohibida la circulación. No habrá ningún periodo de prueba. Estas medidas serán permanentes a partir del 1 de enero de 2020. Un año antes, la Generalitat habrá prohibido también circular a los turismos matriculados antes de 1997 y a las furgonetas de antes de octubre de 1994 por el llamado Ámbito 40.

3.500 muertes por contaminación

Y es que, según calcula el Área Metropolitana de Barcelona, el 75% de la contaminación del aire de la conurbación de Barcelona es por el tráfico privado por lo que es necesario emprender cambios de hábitos en la movilidad: “Creemos que son necesarios cambios de hábitos. Hoy en día estas medidas son una realidad; vamos a aplicarlas y no hay vuelta atrás. Estamos hablando de salud y de la vida de las personas. Los coches antiguos son muy contaminantes y no hay ninguna justificación que impida trabajar en este sentido”, explica el vicepresidente metropolitano de Movilidad y Transporte, Antoni Poveda, que recuerda las 3.500 muertes en la zona metropolitana a causa de la contaminación.

Poveda defiende la calidad del transporte público y considera, por tanto, que no hay excusa para coger el vehículo privado: “Hoy en día, en Barcelona, cualquier ciudadano puede moverse sin vehículo. Tiene una red de transportes, junto a L'Hospitalet, Cornellà, Sant Adrià de Besòs. Puedes ir, prácticamente, al 100% de los puntos de la ciudad. En la periferia no se ve tanta diferencia: El Prat es una ciudad muy bien comunicada; Viladecans o Gavà están bien comunicadas. Hacen falta cosas y ya hay proyectos, pero, en general, tienen una buena red de autobuses. Aunque podamos hablar de que la velocidad comercial no es la idónea, tienen instrumentos que conectan con los ejes principales de Barcelona: Plaza España y Diagonal. No hay justificación”. En este sentido, además de la T-Verde –permite tres años de transporte gratis si se desguaza un vehículo contaminante: se han entregado 249 en el primer mes-, AMB habilitará un nuevo título, exclusivo para los episodios de contaminación, el T-Aire, que incluirá dos trayectos por 1,80 euros.

Sin embargo, el gran reto de reducir el vehículo privado sigue sin lograrse. A la vez que sube el uso de transporte público, sube también el uso del turismo: “Ir en coche privado es muy barato. Hay que regular más los aparcamientos de vehículos, para no facilitar tanto el espacio público. Tengamos en cuenta que otras ciudades como Londres o en el norte de Europa plantean cobrar por entrar a las ciudades”, dice Poveda.

No levantar los peajes

Una situación que se podría ver agravada sí, tal y como tenía intención la Generalitat, se eliminan los peajes una vez acaben las concesiones: “Se debe estudiar bien las medidas de futuro de limitación del transporte privado porque levantar los peajes sin más incrementará en un 7% la utilización del vehículo privado en el área metropolitana de afuera hacia Barcelona”, apunta el vicepresidente.

TMB INCORPORARÀ 300 VEHÍCULOS ELÉCTRICOS Y HÍBRIDOS PRÓXIMAMENTE

Según él, hay varias propuestas sobre la mesa. Aunque está por estudiarse, AMB defendería mantener las concesiones bajo titularidad pública de tal manera que lo que se recaude permita mejorar y financiar el transporte público. Por su parte, la Generalitat estaría estudiando crear un nuevo impuesto a todos los titulares de vehículos. En cualquier caso, de momento, no hay nada en claro. AMB considera que se tienen que tener en cuenta estos tres elementos fundamentales: más transporte público, más financiación para acabar con el déficit del transporte pú-

GUSY LUZ + MOTXILLA

REF. 16553 3.000 UNITATS

DRIM

JOGUINES

12€

JOC GESTOS

REF. 04257 3.500 UNITATS

NOMÉS DEL 11 AL 24 DE SEPTEMBRE

SANT BOI DE LLOBREGAT: C/ Indústria, 17 (al costat del Mercat Municipal) • HOSPITALET DE LLOBREGAT: C.C. GRAN VIA 2
 HOSPITALET DE LLOBREGAT: C.C. LA FARGA • CORNELLÀ DE LLOBREGAT: C.C. SPLAU • CASTELDEFELS: C.C. ÀNEC BLAU

DRIM.ES

blico y reducir el vehículo privado. De la misma manera, Poveda considera que es el momento de que la industria automovilística haga efectiva la transición a modelos con combustión alternativa: “La industria tiene unas cadenas de desarrollo adaptada a la situación actual, que les da una rentabilidad muy alta. Es evidente que innovar y hacer el cambio de los vehículos de combustión a los híbridos y eléctricos significa invertir. Y mientras puedan mantener el ‘status’ no lo van a hacer. Europa tiene que ayudar a estas empresas a hacer el tránsito y ser más restrictiva y exigente para que se haga. Sería posible que, en dos o tres años, las empresas anunciaran que todos los modelos fueran de gas, hidrógeno o eléctricos”.

A la espera de la complicidad de la industria, con las nuevas medidas contra la contaminación del aire, AMB calcula que se puedan notar avances significativos en los niveles de aquí a cinco años.

A favor y en contra

La gravedad de los niveles de contaminación metropolitanos –solo hace falta ver la horrible niebla grisácea que, sobre todo, en días claros, envuelve la capital catalana y su entorno- ha hecho que la medida cuente con la complicidad de los municipios metropolitanos, que coinciden, además, con la necesidad de incentivar el transporte público y cambiar, en definitiva, de modelo: “Estamos convencidos de que la mejora de la calidad del aire pasa necesariamente por un cambio profundo del modelo de

movilidad en nuestras ciudades, un proceso que también comportará ganar más espacio urbano para los viandantes. No será fácil u hará falta mucha pedagogía por parte de las administraciones”, dice para El Llobregat, Núria Marín, alcaldesa de L’Hospitalet.

“Tenemos que ser conscientes de que nos encontramos frente a un episodio complicado para la salud de las

LA MOVILIDAD SOSTENIBLE E INTELIGENTE HA PROTAGONIZADO EL ÚLTIMO SMART CITY DE L’HOSPITALET | I.C.

personas; ésta tiene que ser nuestra principal preocupación, sean medidas más o menos cómodas para todos”, dice Antoni Balmón, alcalde de Cornellà. Una incomodidad que se puede agravar en el caso de los municipios de la periferia metropolitana: “Entendemos la importancia de las medidas y las compartimos. Es fundamental actuar contra la contaminación. Pero, también, mientras no dispongamos de un servicio de transporte público que esté en mayor consonancia con nuestras necesidades, la aplicación de alguna de estas medidas supondrá inconvenientes para una parte de los vecinos”, dice, por ejemplo, la alcaldesa de Begues, Mercè Esteve.

En este sentido, el RACC ha pedido una serie de medidas como ampliar el periodo de adaptación; que se apliquen las restricciones a los vehículos pesados; limitar la hora de lunes a jueves y los viernes solo por las mañanas; o avanzar en un modelo impositivo que beneficie a los titulares de coches limpios. Por otro lado, defiende la mejora del transporte público y de sus infraestructuras como en el caso de la red de Rodalies; potenciar los Park & Ride (según Poveda habrá unos 6.000 aparcamientos en 2020); implantar carriles BUS-VAO de bajo coste; y continuar en la instalación de la velocidad variable. **///**

Publicidad Exterior.cat

EL MEDIO MÁS EFICAZ DESPUÉS DE LA TV

The advertisement features a laptop on the left and a smartphone on the right, both displaying the website 'Publicidad Exterior.cat'. The laptop screen shows a bus advertisement for 'Lynusinas' with contact numbers and a 'PUBLICIDAD EN AUTOBUSES' section. The smartphone screen shows a 'Recorridos' (Routes) map and 'Soportes' (Supports) section with icons for 'ESTÁNDAR', 'SEMI-INTEGRAL', and 'INT.'.

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Acuerdo de mínimos en la cumbre del clima de Bonn

La cumbre del clima celebrada en Bonn ha finalizado con un balance poco ambicioso. Tan sólo se ha mantenido la unión en la lucha contra el calentamiento global de la comunidad internacional, a pe-

sar del anuncio de abandonar el Pacto vinculado al cambio climático por parte de Estados Unidos, previsto para el año 2020.

La conferencia estuvo precedida por informes suma-

mente negativos sobre el aumento de emisiones de dióxido de carbono, después de tres años de estancamiento mundial. Asimismo, los científicos consideran que se está ampliando la brecha entre las concentraciones de CO₂ en la atmósfera y las reducciones destinadas a evitar el cambio climático.

Revisión del Acuerdo de París

Los dos asuntos principales que centraron la atención fueron el mecanismo de revisión de los compromisos nacionales de reducción de emisiones del Acuerdo de París, y la financiación que los países ricos van a destinar a los que se encuentran en desarrollo, en cuanto a reducción y adaptación al calentamiento.

Respecto al asunto de la financiación, los países en desarrollo exigían a los ricos que informaran con dos años de antelación sobre la aportación económica que pretenden realizar, además de asumir el compromiso de establecer los plazos previstos de dicha aportación, con la finalidad de que puedan prever con qué fondos cuentan.

Por otra parte, aunque la salida de Estados Unidos del Acuerdo de París no será efectiva hasta 2020, al ser éste uno de los donantes fundamentales, se ha generado un clima de desconfianza general en los países en desarrollo, que han presionado al resto de países ricos para que su financiación no resulte comprometida.

Además, los países en desarrollo pretendían asegurarse de que los principales responsables del cambio climático cumplen los compromisos asumidos en la segunda fase del Protocolo de Kioto, que finaliza en 2020, para empezar a cumplir los suyos a partir de ese año.

El factor más relevante de la conferencia de Bonn ha consistido en la presentación de la alianza de una veintena de Estados, cuyo objetivo consiste en eliminar el uso del carbón en la producción eléctrica, antes de 2030 para los países miembros de la OCDE, ampliando para el resto de países dicho plazo hasta 2050.

Rendir cuentas en 2018

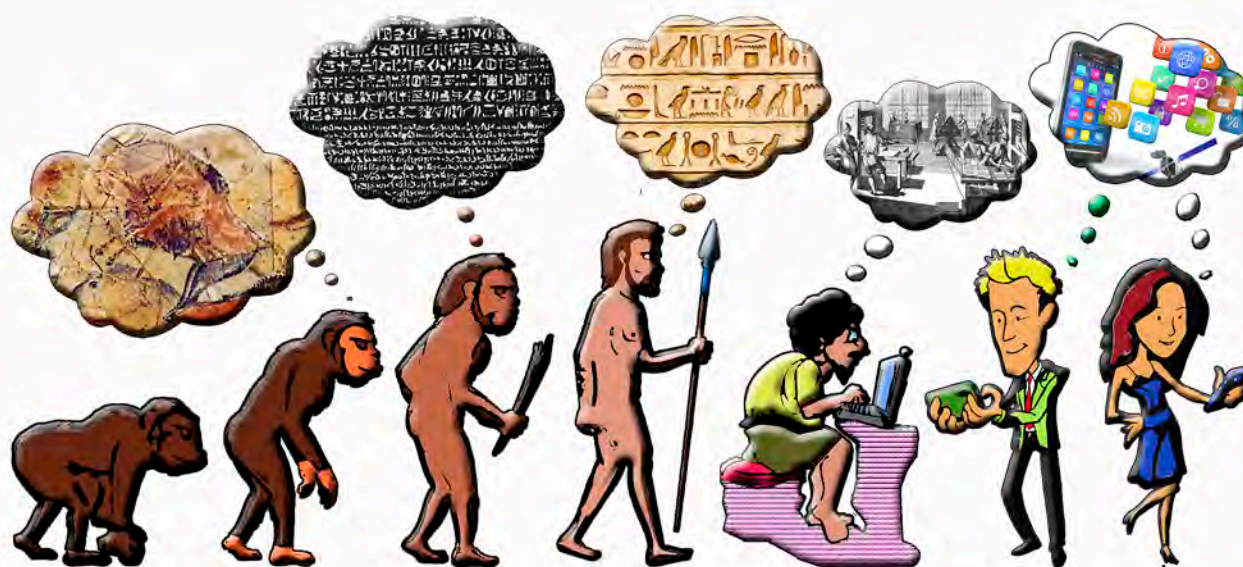
En la próxima cumbre de 2018, los países deberán rendir cuentas sobre qué medidas eficaces van a adoptar en los compromisos de reducción de emisiones nacionales, para conseguir el objetivo de contener el aumento de temperatura del planeta por debajo de los 2 °C y, a ser posible, en 1,5 °, todo ello en relación a la época preindustrial.

La lucha contra el calentamiento global resulta urgente y necesaria, por su enorme repercusión en aspectos sociales, económicos y ambientales.

Finalmente, todo queda condicionado a la próxima cumbre a celebrar en 2018, que debería imponer a los países la obligación de evaluar sus avances en materia de reducción de emisiones, fijar las soluciones óptimas para elevar su ambición climática, y con ello, presentar en 2020 sus nuevas medidas en el marco del Acuerdo de París. **///**

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com ☎ 670.794.703

STAFF

Publicació comarcal · Desembre 2017 · Núm. 129

Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL ·

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Imanol Crespo

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Disseny gràfic: BCN Content Factory

Fotografia: Redacció y BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Marta Fernández, Juan Carlos Ayala, Pere-Juventí Balcells i Recha, Eli Lázaro, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Francesc Perearnau, Jaume Grau, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Carla Bermejo, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Maria Moreno, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís Maria Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

CEOE Confederación Española de Organizaciones Empresariales

Guanyar els peatges en favor del transport públic

A partir de l'1 de desembre, en contra del que semblava impossible anys enrere, arribaran les primeres restriccions en la circulació amb l'objectiu de disminuir els nivells de contaminació de l'atmosfera metropolitana. Una mala qualitat de l'aire que mata a 3.500 persones a l'any a l'àmbit metropolità. Sembla, doncs, indubtable que la gravetat de l'assumpte reclama mesures valentes i un canvi de paradigma en l'actual model de mobilitat. De moment, s'aplicaran només en els dos o tres episodis d'alta contaminació que hi haurà durant l'any, però seran permanents a partir de 2020.

Les mesures arriben a la vegada que continua creixent les estadístiques d'ús de transport públic, però també les del vehicle privat. Tot i els grans col·lapses de molts matins, el gran repte de perdre conductors en favor de la xarxa de transport públic no s'està aconseguint, fonamentalment, perquè l'oferta i la qualitat del servei continua tenint assignatures pendents. Falta d'interconnectivitat, falta de tipus de transport en els municipis perifèrics, falta de freqüències, falta de pàrquings dissuasius, excessiva centralitat de Barcelona són algunes qüestions que caldria abordar de manera urgent.

És evident que no tenen les mateixes possibilitats les grans ciutats més pròximes a Barcelona com L'Hospitalet, Cornellà o El Prat que la resta de municipis metropolitans. En canvi, les restriccions s'aplicaran per a tots i per igual.

Cal, doncs, continuar en la millora del transport públic perquè sigui una alternativa real. En aquest sentit, la fi de les concessions dels peatges a Catalunya han de ser una oportunitat. Si s'aixeca la tanca dels peatges, tal i com defensava la Generalitat, podria aug-

mentar en un 7%, segons AMB, l'accés de vehicles privats a l'entorn metropolità; agreujant, novament, la mala qualitat de l'aire mentre es restringeix l'ús dels vehicles contaminants. L'altra opció que estudia l'administració catalana és la de crear un nou impost per tots els titulars; una mesura del tot injusta per totes aquelles persones que no fan servir vies ràpides, però que tenen cotxes per petits desplaçaments.

Pagament per ús

Per tot, cal aplicar dues normes que són cabdals a Europa com són el pagament per l'ús i el pagament per contaminar. És a dir, mantenir els peatges i millorar els models de fiscalitat. Uns peatges que ara, quan acabin les concessions, haurien de passar a ser de titularitat pública i així permetre derivar els recursos que generen directament en l'incentiu del transport públic, que encara es manté, per cert, en dèficit.

Aquesta és la veritable prioritat i no altres mesures més concretes que, en canvi, generen un important malestar social com, per exemple, és l'increment incontrolat de carrils bicis que substitueixen carrils de trànsit, tot i que només un 3% de la població vagi a la feina en bicicleta. Mentre no hi hagi una alternativa de transport públic de qualitat, la gran majoria continuarà apostant pel vehicle privat tot i que es trobi col·lapses pel matí o mentre no pugui aparcar perquè els han tret una filera en favor del carril bici.

Calen mesures urgents, però l'adaptació al nou model mai serà immediata. I l'objectiu principal –millorar la qualitat de l'aire– mai l'aconseguiem si no es corregeix el moll de l'ós. Com dèiem, aconseguir una xarxa de transport públic excel·lent a tota l'àrea metropolitana que satisfaci tant al centre com a la perifèria. **///**

DE DALT A BAIX

A. Mendiola / S. Aragón

El xef santboia i la xef pratencas han estat guardonats com el cuiner de l'any 2017 i pel plat favorit dels catalans. La seva feina donen valor als productes del Baix Llobregat.

Luca de Meo

El presidente de Seat (a la derecha) ha recibido el premio como mejor dirigente del año en la categoría de constructor de automóviles por la publicación AutoRevista.

Joan Carles Valero

Nuestro editor ejecutivo ha recibido un premio periodístico de la Cámara Alemana en España por su cobertura informativa en el suplemento económico dominical ABC Empresa.

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà el 5 de gener de 2018. Com sempre, el primer divendres del mes.

No reciclar paper i cartró provoca:

Desforestació
Sequera
Emissions de CO₂

Ja no hi ha temps per a les excuses. Ja no hi ha temps per no reciclar. A Catalunya, encara reciclem molts menys residus que els que generem. Un desequilibri que pots combatre separant correctament el paper i el cartró i dipositant-los al contenidor blau, o a través del sistema de recollida selectiva del teu municipi.

REACCIONA

#ReaccionaRecicla
residuonvas.cat

RECICLA EL PAPER
I EL CARTRÓ AL BLAU

**Generalitat
de Catalunya**

Los centros comerciales apuestan por ofrecer “experiencias” para evitar la amenaza de la venta online

Splau ha invertido este año más de un millón de euros en mejoras del centro comercial como el nuevo espacio infantil ‘Magic Studio’

The Viladecans Style Outlets celebra su segunda Navidad con la satisfacción del primer año y con el compromiso de ampliar el centro en 2020

Redacción

Una de las principales diferencias entre la Navidad del año pasado y ésta es la entrada en funcionamiento, en El Prat, del macro centro logístico de Amazon, máxime representante de la efervescencia por la venta online. En Estados Unidos, los centros comerciales tradicionales están cerrando a una velocidad inaudita lo que plantea un debate fundamental para el sector, también, en el Baix Llobregat, una de las comarcas de Cataluña con más grandes superficies.

De hecho, la teniente de Alcalde de Promoción Económica, Comercio y Ocupación de El Prat, Marta Mayordomo, en el acto de presentación de la campaña supramunicipal ‘UrbanShopping’, ha apuntado que la venta online afecta más a los grandes centros comerciales, según los estudios de impacto económico de la Diputació de Barcelona. En cualquier caso, para esquivar esta supuesta amenaza, los centros comerciales de referencia tienen clara la clave del éxito: aportar, más allá de la oferta de productos, una buena experiencia de compra. “Los centros comerciales tenemos que reinventarnos prácticamente a diario”, dice Jaime Tamayo, director del Splau de Cornellà. “Los centros que ofrezcan experiencias a los clientes son los que continuarán vivos y siendo líderes. Hay cosas que Internet no puede substituir como vivir la experiencia de ir a los

JAIME TAMAYO, DIRECTOR DE SPLAU, EN EL NUEVO ESPACIO INFANTIL DEL CENTRO, EL MAGIC STUDIO, PARA NIÑOS DE ENTRE 4 Y 10 AÑOS | I.C.

mejores cines del mundo o el sector de la restauración, un sector que el cliente os valora muy positivamente”.

Un millón de inversión

En este sentido, Splau ha invertido más de un millón de euros, este año, en mejorar la experiencia del cliente desde el principio: 800.000 euros han ido destinados a hacer

más eficiente la entrada y salida del parking. Además, han mejorado los bancos, las zonas familiares, los servicios; han ampliado el número de unidades de lactancia y han construido un nuevo espacio infantil –principal novedad de este año– bajo el nombre ‘Magic Studio’, una excelente ludoteca de 1.700 metros cuadrados que, situada en la planta baja del centro, permitirá que niños de entre 4 y 10 años pasen un buen rato.

Por todo, afrontan la campaña con optimismo, según Tamayo: “La Navidad siempre es la campaña álgida, aunque no como en los años ‘80, que era una locura. En nuestro caso, las expectativas son muy buenas y la de los comerciantes también. El año ha sido bueno, pero creo que la campaña será muy buena”, avanza. Y unos resultados buenos en Navidad se traducen siempre en un buen año, porque, según calcula, en estos momentos, la campaña navideña representa el 20% de la facturación total del centro.

El sector outlet, una oportunidad mayor

Mismo porcentaje calcula Javier Torralba, director de Activos de Neinver en España y responsable del Viladecans The Style Outlets, que, de la misma manera, apuesta por la experiencia como única opción para ser atractivos. Y prueba de ello es que, para Navidad, llevan desde finales de octubre realizando actividades y campañas especiales.

Celebraron el primer aniversario y los 2,6 millones de visitantes durante el primer ejercicio con, entre otras cosas, un concierto en directo de una de las mejores bandas del momento, Sidecars; han alargado una semana el Black Friday con una ‘shopping night’, el pasado 24 de noviembre, que ha ampliado el horario de compra hasta las 00 horas y ha contado con una demostración en directo del concursante de Masterchef 5 Nathan, para acabar la semana el 30 con el ‘Superjueves’ habitual del centro; y contarán, durante el mes de diciembre, con ‘workshops’ con ‘influencers’ de moda, además del tradicional alumbrado de Navidad y las campañas de descuentos especiales: “Afrontamos con mucho optimismo e ilusión la campaña, que trabajamos con mucha intensidad para ofrecer la mejor oferta y programación para que sea un éxito para el centro y cada una de sus marcas”.

De hecho, en el caso del centro de Neinver, tienen una oportunidad añadida que es el sector outlet, todavía con

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Extensión de pestañas
- Higiene facial
- Pedicuras, etc.

Nuevas Uñas

C/ Tresols con Sant Nicasi (Gavà)
666 52 20 06 - nuevasunas@gmail.com

¡OFERTA!

Tus uñas nuevas desde 35€

Reserva tu cita en el 666 52 20 06

mucho recorrido en España: “Los centros comerciales tradicionales y los outlet llevan dos recorridos distintos. En España hay 551 centros comerciales, según los últimos datos, de los cuales solo 19 son outlet. En metros cuadrados, el sector outlet representa un 2% de la superficie total centros comerciales”.

Preparados para la segunda fase

Por todo, Torralba se muestra, igual que Tamayo, nada preocupado por el auge de la venta online: “somos canales complementarios. Nuestra oferta es una alternativa muy bien recibida por el cliente; y así lo avalan los números. En los cinco últimos años (2011-2016), nuestras visitas no han parado de crecer en todo el territorio (8%) y nuestras ventas (11%). Si miramos solo el 2016, las ventas crecieron la media del 11%, pero la afluencia lo hizo algo más, un 10%. El sector outlet ha crecido de una manera muy positiva y, sobre todo, muy sostenida, lo que nos hace pensar que estamos en el camino correcto”.

Un camino que pronto se verá incrementado en Viladecans con la ampliación de la segunda fase del centro comercial, prevista para 2020: “El reto principal es consolidarnos como referente con una oferta de calidad en Viladecans y en el Baix Llobregat. Y, de esta manera, a medio plazo, abordar la segunda fase. Los ritmos son los correctos acordes a los planes previstos, con lo que podremos ejecutar y realizar la ampliación del outlet en dos o tres años”. ■■■

Això no és democràcia

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

El proper vint-i-u de desembre tornem a tenir eleccions al Parlament. Aquesta vegada, per primer cop, les eleccions no seran convocades per qui realment li pertocaria fer-ho, el president de la Generalitat, sinó que les ha convocat el president del govern de l'estat mal aplicant l'article 155 de la Constitució (animo a tothom a que faci un Google i busqui l'article 155.2, on veurà que el que ha fet l'estat no és constitucional).

Per tant, partim de la base que aquestes eleccions pateixen d'un dèficit democràtic estructural, doncs les ha convocat el president d'un partit que a Catalunya és residual, i que a més representa a una institució diferent a la que tirarem a finals d'aquest mes. Algú s'imagina al president del Reial Madrid convocant les eleccions del Barça? Oi que és il·lògic? doncs això és el que ha passat.

Però a més, el dèficit democràtic és si cap més flagrant quan la raó per la qual l'estat ha convocat les eleccions és perquè el legítim govern estava aplicant allò que havia promès electoralment i que portava al seu programa electoral, la creació de la República catalana. És a dir, que per primera vegada uns polítics compleixen amb allò que van prometre en campanya, i se'ls penalitza destituint-los i perseguint-los judicialment.

Per tant, ha quedat molt clar que a l'estat espanyol la democràcia no permet de cap de les maneres intentar canviar el sistema. Se't permet defensar electoralment qualsevol cosa, independència, república... però quan guanyes les eleccions i tens la majoria per

implementar-la se't persegueix. De fet, aquest dèficit democràtic no és una qüestió únicament catalana, és una qüestió que també afecta a Espanya. Un exemple clar, és el PSOE que per aquesta manca de democràcia ha hagut de renunciar als seus ideals. El PSOE tot i haver governat més de vint anys, mai ha pogut implementar ni la República, ni l'estat federal. De fet ni ho han intentat perquè saben que és impossible. És impossible perquè una reforma constitucional tal com està prevista (majories qualificadíssimes, dissolució de Corts...) és de facto inabastable.

Fa uns anys, quan a Euskal Herria la majoria demanava la independència, els hi deien des de Moncloa que mentre hi hagués violència no es podia parlar de res, però en absència de la mateixa es podria parlar de tot, doncs bé, era una altra mentida per emascarar la no democràcia.

Però la impossibilitat de canviar res, provoca que aquells que volen mantenir l'estatus quo per perpetuar els seus privilegis no hagin de patir, doncs res mai canviarà, i per tant aquells corruptes que roben utilitzant les institucions, saben que podran robar permanentment perquè el sistema que els hauria de perseguir no funciona, i mai funcionarà perquè no canviarà. En definitiva, igual algú que no és independentista, republicà o federalista creu que ja està bé tot plegat, però potser no és prou conscient que quan no pots reformar un sistema acaba ensorrant-se per si mateix, igual que un edifici quan no es reforma amb el pas del temps acaba caient. ■■■

APROFITA ELS DIES SENSE IVA A AMPLIFON

PER COMPRAR LA TEVA SOLUCIÓ AUDITIVA

I NOMÉS PER REVISAR-TE
L'AUDICIÓ PODRÀS PROVAR
UN AUDIÒFON

30 DIES
GRATIS

**DIES
SENSE IVA**
De l'1 al 12 de
novembre

Atenció al Client
900 303 304

amplifon.es

Pl. Ajuntament, 14 - 08830 Sant Boi - Tel. 936 543 795
C. Doctor Reig, 66 - 08840 Viladecans - Tel. 936 470 519
Rbla. Anselm Clavé, 5 - 08940 Cornellà de Llobregat - Tel. 933 774 083

amplifon

Los agentes socioeconómicos mayoritarios en el Baix suman fuerzas para recuperar la estabilidad

Las patronales Aeball y Pimec y los sindicatos CCOO y UGT firman un manifiesto conjunto “para consolidar el progreso económico y social”

Los cuatro agentes territoriales han escenificado la firma del manifiesto con un acto conjunto en el Consell Comarcal del Baix Llobregat

Redacción

No es habitual ver sentados en la misma mesa a patronales y sindicatos para firmar un mismo documento. Es, sin duda, prueba de la excepcional situación que vive Cataluña y que afecta, obviamente, a la situación económica y social del Baix Llobregat. Por ello, y a las puertas de las elecciones del 21 de diciembre, los principales agentes socioeconómicos del territorio –las patronales Aeball y Pimec y los sindicatos CCOO y UGT– han presentado un manifiesto conjunto en favor de recuperar la estabilidad para consolidar el progreso económico y social en el territorio.

El manifiesto se fundamenta en tres consideraciones concretas: “Las empresas y la economía, por su continuidad y proyección de futuro, necesitan estabilidad y previsibilidad para dar continuidad a los sectores motores y estratégicos industriales de la comarca. La política no tiene que ser nunca el problema”, recoge el documento con una apuesta por el diálogo en beneficio del bien común; en segundo lugar, “los agentes sociales y económicos del Baix Llobregat nos comprometemos a construir un clima social adecuado para contribuir a los espacios de diálogo y propiciar soluciones políticas adecuadas”; y, por último, “promoveremos una serie de reuniones y contactos institucionales y articularemos propuestas de mejora. Queremos difundir y sensibilizar sobre la realidad social y económica que tenemos y defenderemos el patrimonio económico y social de la comarca”.

Cuidar el patrimonio socioeconómico

Un patrimonio que no es poco. Tal y como apunta la parte introductoria del manifiesto, el Baix Llobregat cuenta con 21.840 empresas registradas que representan el 11% del PIB total de Cataluña, gracias a motores económicos como los sectores de la automoción, el metal o la logística; además de sectores de servicios como las actividades inmobiliarias, técnicas y administrativas o el comercio, que sigue ganando peso en el territorio y aportando nuevos puestos de

CCOO, AEBALL, PIMEC Y UGT PIDEN ESTABILIDAD EN FAVOR DEL DESARROLLO ECONÓMICO Y SOCIAL DEL TERRITORIO

trabajo. Una situación amenazada, según los firmantes, por la “situación actual de incerteza, que afecta a nuestro desarrollo económico y social. Para tener el desarrollo económico adecuado y garantizar la recuperación económica el país necesita confianza y estabilidad que garanticen las inversiones, la producción y el trabajo estable y con valor añadido”.

De la misma manera, los agentes socioeconómicos hacen un llamamiento a la prudencia, al diálogo, como decimos, y, sobre todo, a cuidar la cohesión social “como un valor fundamental para nuestra convivencia y como uno de los grandes éxitos de nuestra sociedad”.

Desde la mirada patronal, el documento hace hincapié en que “las empresas generan riqueza y puestos de trabajo

y cohesionan la sociedad” a partir de los tributos y cotizaciones sociales que pagan para asegurar la calidad de los servicios públicos. Por su parte, desde la mirada sindical, los agentes sociales “aportan confianza en el tejido económico y empresarial y actuamos desde la responsabilidad y la máxima transparencia”. Una combinación fundamental que se tiene que proteger, más si cabe, en este momento de revolución tecnológica en el que “la inversión resulta esencial para ser un país competitivo y con una actividad económica y trabajo estable”.

Los cuatro agentes territoriales han escenificado la firma del manifiesto con un acto conjunto en la sala de actos del Consell Comarcal del Baix Llobregat. **///**

Santos

Restaurante & Marisquería Santos

Reserva ya tu comida de empresa y fiestas navideñas - Menús para grupos
Y en estas fiestas no cocines en casa, nosotros te preparamos la cena de Nochebuena y Fin de año
Infórmate en el teléfono 93 661 50 72 o en www.marisqueriasantos.com

C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

f t #NadalViladecans

Deixa't enlluernar
Fes-te el teu fanalet
i encén el Nadal

Mira com fer-ho a
viladecans.cat/nadal

IL·LUMINEM
EL NADAL

GAVÀ,
NATU
RAL
MENT

GAVACIUTAT.CAT

A GAVÀ,
NATURALMENT

SAN NICASI, NADAL I REIS

Ajuntament
de Gavà

El petit comerç de Gavà
no té res de petit

urbanshopping.cat

#urbanshopping

#ComerçdeGavà

GAVÀ,
NATU
RAL
MENT

Ajuntament
de Gavà

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

Les bestieses no ofenen, les mentides sí (en resposta a J. Galves)

Joan Tardà i Coma

PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Fa uns dies vaig llegir un article signat per Jordi Galves a El Nacional ("Cornellà no és Catalunya") que, com a cornellanenc, em va sorprendre per inaudit. De fet ens atribuïa, als cornellanencs i a les cornellanenques, un seguit de característiques que, de ser certes, haurien d'haver convertit inevitablement la nostra ciutat en el reialme del campi-qui-pugui. Fins aquí res a dir perquè les bestieses no m'alteren ni em fan mal, més aviat retraten la persona que les diu en la mesura que sovint elles mateixes es ridiculitzen. Escriure que a Cornellà "prolifera la llei del més fort, la violència en totes les seves formes, la ultradreta, el sexisme..." denota en el millor dels casos ignorància. O atenent al fet que costa de creure que pugui existir tanta ignorància en una persona que afirma que coneix el medi, el que reflecteix és la necessitat deliberada de fer mal, de menystenir, d'insultar... vés a saber per quina raó classista o malaltissa. Que s'ho faci mirar! que deia la meua àvia. Dit d'una altra manera, no ofèn qui vol sinó qui pot.

Arguments per sobre de propaganda i soroll

El que no es pot deixar passar amb el silenci és tractar la nostra comunitat com a subjecte actiu de la desnacionalització de Catalunya. En el context actual en què el país debat (no és fàcil fer prevaler els arguments legítims favorables o contraris a la independència per sobre de la propaganda i el soroll interessat) aquestes afirmacions s'han de combatre sense contemplacions. Combatre-les perquè, per injustes, atempten contra el que hem viscut i protagonitzat milers i milers de ciutadans de Cornellà en les darreres dècades. Combatre-les perquè, per falses, dinamiten el protagonisme cívic de les noves generacions de la ciutat. Combatre-les perquè, per reaccionàries, hipotequen el futur en convertir-se en llavor de desmemòria i d'incultura, causes de tota mena d'enfrontaments.

Ignora aquest professor d'universitat (jo no, perquè ho he viscut i hi he participat al llarg de la meua vida) que la ciutat de Cornellà va ser la primera del país a introduir l'ensenyament de la llengua catalana pagat per l'ajuntament franquista en les escoles públiques gràcies a la campanya de l'associacionisme (AAVV i penyes flamenques locals també). Ignora l'esforç de les AMPAS, que conjuntament amb els mestres força dels quals ciutadans de Cornellà va fer possible posteriorment la immersió lingüística, model educatiu reclamat i ben rebut per pares i mares conscients que era una manera determinant d'assolir una plataforma d'igualtat per als seus fills i una demostració de catalanitat, d'estima a la terra d'acollida i de compromís vital. Perquè, al cap i a la fi, com la terra, el país és de qui el treballa. I si alguna cosa ha hagut de fer la gent de Cornellà (els presents i els que ens han precedit) parlés català, castellà o qualsevol altra llengua, hagués nascut aquí o allà, ha estat treballar. Treballar com a camàlics!

Les paraules de Galves s'han de combatre sí, perquè atempten a més contra la catalanitat dels cornellanencs. Una catalanitat conquerida a cop de voluntat i de sacrificis construint famílies, futurs, societat, ciutat, país... El nostre millor antídote, l'orgull. L'orgull de ser ciutadans de

Cornellà i el compromís de socialitzar més i millor què som, d'on venim i què hem protagonitzat perquè ningú no pugui prostituir la veritat de la nostra història recent.

Un dia recordava algunes pàgines viscudes, anecdotari tal vegada, carregades de didacticisme a uns joves, tot parlant de la situació i evolució de la llengua catalana i la consciència nacional a Cornellà. Els deia que encara en vida de Franco només mitja dotzena de catalano-parlants eren presents en un autocar de cornellanencs que pretenia arribar a una concentració antifranquista i reivindicadora de les llibertats nacionals de Catalunya convocada per la il·legal Assembla de Catalunya. O com a les primeries dels anys vuitanta en els inicis de la Generalitat restaurada es va pretendre convertir Cornellà en el laboratori per a un nou lerroxisme, però que els qui ho pretenien no se'n van sortir perquè la gent no els va seguir. En aquest sentit, cal posar en valor la responsabilitat de tots els partits polítics locals de cultura catalanista, des del PSC omnipresent a la ciutat fins als nacionalistes i independentistes més minoritaris, bo passant per Iniciativa (hereva de la immensa tasca nacionalitzadora duta a terme pel PSUC), que sempre van saber discernir què pertanyia al legítim debat polític i què devia restar-ne aliè perquè és patrimoni de tots. Dono fe d'aquest patrimoni de maduresa política de la ciutat per l'experiència com a regidor i com a ciutadà atent a la política municipal i afirmo que tots els alcaldes han estat compromesos amb la normalització de la llengua catalana per tal de contribuir a créixer com a ciutat plurilingüe.

Societat lliure

Sóc dels que creuen que a pesar que no estàvem acostumats a veure balcons amb estelades o amb banderes espanyoles no existeix fractura en la societat catalana. No n'hi ha a pesar del soroll i de l'existència de gent intolerant que tenen presència mediàtica quan protagonitzen algun incident poc o gens cívic. Al contrari, estic convençut que una societat que protagonitza un debat tan intens i tan singular com el que es viu al nostre país sobre la conveniència o no de seguir formant part del regne d'Espanya, que obliga a les persones a preguntar-se si és correcte, legítim, democràtic (i vés a saber què més) independitzar-se del Regne d'Espanya o quedar-s'hi, sobre si s'hi perd o s'hi guanya, és una societat que reflexiona, que discuteix, que pensa i que decideix. En definitiva, una societat de persones lliures que mai no serà una societat fracturada sinó, al contrari s'enforteix malgrat els alarmistes. En definitiva, una societat de persones protagonistes del seu present.

Per això dol i ofèn (això sí que ofèn) que ens vulguin robar el patrimoni immaterial dels cornellanencs i cornellanenques, fotjat al marge dels sentiments de pertinença de cadascú, al marge de la llengua que parlem a casa i al marge del partit polític al qual votem. Un patrimoni forjat en els valors del civisme i de la justícia social, orgullosos de pertànyer majoritàriament a les classes subalternes que cantava Raimon. La gent a la qual no se li ha regalat mai res, que tot s'ho ha hagut de "currar". Tot, fins i tot la catalanitat. ■■■

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

Debat polític de El Llobregat previ al 21-D

El Llobregat, amb la col·laboració de la televisió ETV, celebra un debat polític a la seu del Consell Comarcal del Baix Llobregat amb les set forces polítiques amb representació al Parlament de Catalunya

Xavier Fonollosa (Junts per Catalunya), Jordi Albert (ERC), Miguel García (C's), David Pérez (PSC), Candela López (Catalunya en Comú-Podem), Manuel Reyes (PP) i Vidal Aragonés (CUP) han estat els participants

El Baix Llobregat i L'Hospitalet serà clau, novament, per decidir el futur de Catalunya a les pròximes eleccions del 21 de desembre. Per aquest motiu, amb l'objectiu de proposar arguments i propostes, El Llobregat ha celebrat un debat polític, amb la col·laboració de la televisió comarcal ETV, on han participat les set forces parlamentàries amb representació.

Els participants han estat: en representació de Junts per Catalunya, Xavier Fonollosa, alcalde de Martorell i membre de l'executiva nacional del PDeCAT; Jordi Albert, president comarcal d'ERC; Miguel García, portaveu de Ciutadans a L'Hospitalet; David Pérez, diputat del PSC i segon secretari de la Mesa del Parlament; Candela López (Catalunya en Comú-Podem), coordinadora comarcal d'ICV i membre de la comissió executiva de Catalunya en Comú; Manuel Reyes, diputat provincial del PP; i Vidal Aragonés, regidor de Crida per Cornellà i a les llistes com a número 3 de Barcelona per la CUP.

El debat, celebrat al Consell Comarcal del Baix Llobregat, ha durat fins a tres hores, on hem debatut sobre cinc blocs diferents. A continuació mostrem un resum amb les respostes principals als blocs; sense al·lusions, interpel·lacions ni rèpliques que no responien als blocs. En aquest sentit, el debat íntegre serà emès per ETV durant la campanya electoral i estarà disponible a l'edició digital www.elllobregat.com.

EL DEBAT, MODERAT PEL DIRECTOR DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO, S'HA CELEBRAT A LA SEU DEL CONSELL COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT

/// BLOC 1: QUÈ ÉS EL MILLOR PEL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET?

Xavier Fonollosa

ALCALDE DE MARTORELL I MEMBRE DE L'EXECUTIVA NACIONAL DEL PDECAT. REPRESENTANT DE JUNTS PER CATALUNYA

El 21 de desembre hi ha unes eleccions que no són normals perquè les convoca el Govern de l'Estat espanyol com a conseqüència de l'aplicació arbitrària de l'article 155 de la Constitució, que suposa un segrest de les institucions amb tota una colla de conseqüències que estem vivint avui al Baix Llobregat i a Catalunya. Recordem que el meu cap de llista, en aquest cas, Junts per Catalunya, que és el president legítim del país, està al exili junt amb quatre consellers i la resta del Govern estan empresonats. En unes eleccions normals, les llistes polítiques expliquen que faran en cas de tenir responsabilitats de Govern. En aquest cas, demanarem el retornar el Govern legítim –i ho hem de fer democràticament guanyant les eleccions–; l'amnistia dels presos polítics i, tercer, entaular un diàleg que demanem des de fa anys i panys en aquest país i no se'ns ha concedit mai.

PER ORDRE: DAVID PÉREZ (PSC); MANUEL REYES (PP); XAVIER FONOLLOSA (PDECAT); MIGUEL GARCÍA (CIUTADANS); VIDAL ARAGONÉS (CUP); JORDI ALBERT (ERC) I CANDELA LÓPEZ (CATALUNYA EN COMÚ- PODEM)

Jordi Albert

PRESIDENT D'ERC AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET I NÚM. 17 DE LA LLISTA DE BARCELONA DE LA CANDIDATURA D'ERC

Són unes eleccions il·legítimes i il·legals que no ha convocat el president de la Generalitat i, per tant, que vulnera el propi Estatut i la Constitució que tant volen defensar. Pel Baix Llobregat i L'Hospitalet, que sempre ha estat una comarca lluitadora, que s'ha distingit pel seu desenvolupament industrial i de cohesió territorial, aquestes eleccions seran molt importants. És determinant per continuar el camí de la dignitat o el camí de la república que ja es va proclamar el passat 27 d'octubre. Les eleccions van de dignitat i democràcia i al Baix Llobregat en sabem molt d'això. Perquè els nostres barris s'han construït des del fang, amb les mans de les persones que vivien als anys 60 i 70, els nostres pares i nostres avis, que van ajudar a fer créixer aquestes grans ciutats. I ara mateix, els que som baixllobregatins estem orgullosos de la comarca que tenim. El Baix és clau: si juga i aposta fort per la dignitat i per la democràcia, aquesta república serà una realitat.

Miguel García

PORTAVEU DE CIUTADANS A L'HOSPITALET

o mejor es abrir una nueva etapa con un gobierno que apueste por la convivencia; que ponga en valor la pluralidad y la densidad de la sociedad catalana; y que trabaje para mejorar los servicios públicos. Es capital. Llevamos demasiados años paralizados por un proceso a ninguna parte, que lo único que genera es confrontación, inestabilidad, frustración y empobrecimiento. Esto ya se ha demostrado con la salida de las empresas. Han gobernado despreciando a más de la mitad de la población catalana, prometiendo una independencia fácil, sin costes y que sería respaldada por todo el mundo. Y se ha visto que no ha sido así. La Unión Europea les ha dicho por activa y por pasiva que fuera de España no caben. Pero siguen, erre que erre, en la mentira permanente. Y eso no es bueno ni para Cataluña ni para el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Después de tantos años de ciencia ficción, queremos llevar la política catalana a la realidad, queremos construir entre todos una Cataluña nueva, generando riqueza y esperanza de un futuro mejor.

David Pérez

DIPUTAT DEL PSC I SEGON SECRETARI DE LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

a legislatura que hem acabat ha estat la del fracàs; la pitjor de tota la història del Parlament. S'han comés molts errors, il·legalitats, ens hem enfrontat entre els catalans i hem arribat a una línia d'enfrontament molt dura amb la resta d'Espanya. A més, el procés d'independència no ha solucionat cap problema dels catalans. Tenim una economia malmesa, aquesta fractura social i s'han posat en greu perill les nostres institucions d'autogovern. És una situació molt complicada, però té solució: com diu l'Iceta, tornar a la política, al diàleg, la negociació i el pacte. Tornar als grans acords, a tancar les ferides, a promoure la reconciliació, tornar a ser un sol poble, un poble combatiu i que ha de canviar de rumb. Som la millor solució per plantejar aquestes qüestions i és en aquesta línia que hem plantejat una candidatura que pensa en aquestes àmplies majories per mirar de canviar el país i consensuar propostes que facin sortir a Catalunya d'aquesta situació que no porta enlloc.

Manuel Reyes

DIPUTAT PROVINCIAL DEL PP, A LES LLISTES PER BARCELONA COM A NÚMERO 7

Tenemos una gran oportunidad. Una oportunidad para recuperar la convivencia, el sentido común, para coser las heridas. Queremos un gobierno que solucione los problemas, no que los genere. Es importante que tengamos un gobierno distinto al separatista, que lo que hizo fue sustraer los derechos y el autogobierno a los catalanes; todos recordaremos la sesión del día 6 y 7 de septiembre en la que se vulneró los derechos de los diputados, no se atendió al Consejo de Garantías Estatutarias, no se hizo caso a los letrados ni a la Mesa, los diputados no pudieron presentar propuestas ante dos leyes que se presentaban para desconectar y romper totalmente con España, además, con un método inadecuado porque no se consiguió una mayoría superior a los 90 diputados que sería necesaria para cambiar el Estatut. No podemos compartir este modelo. No queremos que se vayan las empresas -2.600 han cambiado ya su sede social y mil la sede fiscal- y hemos perdido la Agencia Europea del Medicamento.

Vidal Aragonés

REGIDOR DE CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ I A LES LLISTES DE LA CUP COM A NÚMERO 3 DE BARCELONA

Allò que és millor per a la comarca és el millor per a la classe treballadora. Reclamem que pel 21D, aquells que lluitem per igual per la independència nacional i per l'alliberament social, ens veiem reforçats. És determinant parlar de les persones. El 25% dels catalans que tenen feina són potencials pobres. Aquesta és la realitat del nostre país: al 2007, era únicament el 10%; acompanyat amb el 50% de desocupació juvenil, el 20% de desocupació general i amb uns serveis públics cada vegada més degradats. És això el que hem de revertir d'una manera accelerada. Podríem coincidir que a Catalunya no s'ha fet res, però a l'Estat espanyol la situació no és millor, sinó que és pitjor en algunes zones. Plantegem els decrets de la dignitat: un pla de xoc social que doni. Això sí, no volem vendre el que no es pot. Polítiques socials a l'Estat espanyol no són possibles i només hem de veure el conjunt de sentències del Tribunal Constitucional. Davant d'això, reclamem fer efectiva la república catalana, que és una nova institucionalitat, és control sobre les infraestructures fonamentals i és nacionalització dels sectors estratègics de l'economia.

Candela López

COORDINADORA COMARCAL D'ICV I MEMBRE DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE CATALUNYA EN COMÚ

Són unes eleccions convocades d'una manera anòmla, en el marc del 155 de l'Estat, amb l'autonomia suspesa, amb el president a l'exili i amb els Jordis a la presó i, també, en aquest xoc d'impotències: per una banda, la unilateralitat a la que ens ha portat la majoria independentista i, d'altra, un Estat que no ha estat capaç de donar. Hem de revertir aquesta situació, necessitem una proposta inclusiva i integradora on el Baix sempre ha estat ben representada, on molta gent ha lluitat molt de temps – junts- per un catalanisme popular i per la defensa de la nostra llengua. Aquestes eleccions han d'anar també dels problemes de la gent, del que li preocupa a la ciutadania: no hem de deixar de banda quina és la situació de la sanitat pública a la nostra comarca, l'educació, les polítiques d'habitatge, com recuperem el treball digne, com defensem el nostre territori, les infraestructures, la potenciació de l'economia, i amb quina democràcia: des de la proximitat i el municipalisme.

Necessita Dineros? Tenim la Solució!

Hipoteques per a compra de 1er i 2on habitatge
Refinancament hipotecari en una sola quota
Préstecs personals
Capital privat, només amb la seva propietat
en tot el territori nacional

HIPOFINANCE - BARCELONA
690 197 863

PARCELA EN P.I. ALMEDA**SE BUSCA COMPRADOR O PERMUTA****5.000 M² DE PARCELA INDUSTRIAL
EN EL P.I. DE ALMEDA EN CORNELLÀ****INTERESADOS CONTACTAR EN 607867101
O EN josemaquinaria1@gmail.com**

/// BLOC 2: CRISIS POLÍTICA. PER ON PASSA LA SOLUCIÓ AL CONFLICTE INSTITUCIONAL

Xavier Fonollosa (Junts per Catalunya)

El més important és que primer es reconegui que hi ha un problema polític. Des de totes les institucions de l'Estat s'ha entès malament i han volgut fer un problema jurídic. I no és un problema nou, sinó que s'ha accentuat pel maltracte de l'Estat a Catalunya. Tot ciutadà té dret a tenir un Estat que el protegeixi i defensi els seus interessos. I a Catalunya no només no el tenim, sinó que ens maltracta. L'únic que hem demanat és triar el nostre futur polític: fins a set vegades. El que volem és consultar als ciutadans. És possible amb aquesta Constitució. Mai han volgut. Cap dels partits unionistes. Ens diuen que hauríem de fer el referèndum extensiu a tot l'Estat espanyol com si demanéssim al Regne Unit que tota Europa hauria de votar pel 'Brexit'. La via de solució és el diàleg, ara i sempre. Quan durant sis anys seguits tens més d'un milió i mig de persones manifestant-se, has de reconèixer que alguna cosa passa. I és el que l'Estat mai ha volgut veure.

Jordi Albert (ERC)

És una evidència que estem en una crisi institucional. Ho estem perquè tenim un govern legítim a l'exili i l'altra part empresonat. Així com el Jordi Sànchez i el Jordi Cuixart, tots ells presos polítics tot i que es vulgui negar. L'alliberament dels presos polítics i el retorn del govern legítim és essencial i determinant. Bona part d'ells formen part de les candidatures independentistes. L'ex alcalde d'un municipi d'aquesta comarca, l'Oriol Junqueras, de Sant Vicenç dels Horts, el líder de la meua candidatura, no podrà fer campanya perquè està entre reixes. Això en un Estat democràtic no és normal i ho hem de combatre. És un escenari en el que hem d'anar a per totes. Perquè no tenim una resposta institucional adequada a l'altre cantó. La proposta d'una reforma constitucional resulta que és només per fer, segons el PSOE, un model federal; altres ni la plantegen. L'únic que demanem és que si es reforma la constitució és perquè puguem votar; i això tampoc ho volen donar. Per tant, l'única sortida és guanyar i arrasar a aquestes eleccions per fer un arc parlamentari republicà i d'esquerres.

Miguel García (Ciudadans)

No podemos seguir con un gobierno que se salte las leyes. El próximo gobierno tiene que ser dialogante, tolerante y que escuche a todos. Tenemos una puerta de esperanza para solucionar el conflicto. El 21D tenemos la oportunidad de cambiar eso y no dar paso a un gobierno que vuelva al bucle. Sería lamentable y no resolveríamos nunca el conflicto. Y cuando se habla de diálogo, que estamos de acuerdo, se trata de decir con quien y para qué. Sobre todo, los que dicen que quieren llegar a Ítaca sin dar un paso atrás. Se habla de sentimientos, pero el sentimiento no es fuente de derecho. Si se van a basar en el albur de los sentimientos nobles de algunos ciudadanos, sin raciocinio y equidad en una Europa en la que nos hacemos todos falta, será imposible resolver el conflicto si no hay voluntad de diálogo, sobre todo, por las fuerzas que han gobernado hasta ahora, que hablan de diálogo, pero no se lo creen.

David Pérez (PSC)

Estem en una situació de conflicte difícil, en unes eleccions rares. Però el conflicte no és amb l'Estat espanyol; és entre els mateixos ciutadans de Catalunya. La fractura social s'ha produït a Catalunya. La primera cosa per assumir un bon diàleg és no mentir. Vull diàleg. Al Parlament de Catalunya, on me'ls ha negat una majoria parlamentària. Per cert, jo vaig votar el mateix que el senyor Nuet. Exactament el mateix. Quan un reclama diàleg, el primer que ha de fer és anar a les reunions. Si es convoca una reunió a Espanya amb totes les autonomies has d'anar i intentar veure què hi ha allà. Hi ha problemes a tot arreu i els mateixos. Hi ha solució. Podem arribar a un pacte amb l'Estat, és possible una reforma federal. El PSC la vol, els socialistes de tota Espanya estan disposats a tirar-la endavant. Noves institucions, noves competències, nova definició de Catalunya, nou sistema de finançament i un nou Estat més modern. I després votar-ho, de manera referendària, entre tots.

Candela López (Catalunya en Comú-Podem)

Hem de fugir d'aquesta lògica de blocs; no porta enlloc. I hem de mirar l'arrel del problema: el PP va portar al Tribunal Constitucional l'Estatut de Catalunya. Demuestra la falta de voluntat del PP de trobar una solució al tema. Evidentment, en el marc actual, estem en contra de l'aplicació del 155, però també de la DUI que ha portat unes conseqüències duríssimes en l'àmbit polític, econòmic i social i que comporten una gran irresponsabilitat que ha portat enlloc. La solució passa per un referèndum acordat, que sempre hem defensat. Hem de tornar a aquestes àmplies majories que fa poc recordàvem de Cipriano García i dels 'Altres catalans' de Candel i passa per tres punts: amnistia dels presos polítics, defensa de l'autogovern i la renúncia a la via unilateral que no porta enlloc.

Manuel Reyes (PP)

La solución pasa por los que estamos de acuerdo en que se recupere la legalidad, el diálogo y el consenso. Resolviendo los problemas que te dice la gente: mejorar la educación, el sistema sanitario, las pensiones, encontrar un empleo, llegar a fin de mes. Sin embargo, los partidos separatistas han explicado a los catalanes que con una estelada iban a solucionar todo; y eso es rotundamente falso. Se han perdido 2.600 empresas en Cataluña. ¿Qué propone el PP? Incentivos fiscales para que vuelvan. El sector independentista siempre plantea, ahora, o todo o nada. Cuando Puigdemont presentó una propuesta con 46 puntos, estuvimos de acuerdo de hablar y llegar a acuerdos en 45. Pero no era suficiente. Solo interesaba la independencia y solo buscaban la fractura. Y ahí no nos van a encontrar. El Gobierno de España está poniendo los cimientos para que vuelva la riqueza a Cataluña que nunca se tuvo que haber marchado.

Vidal Aragonés (CUP)

El que ha fracturat aquest país han estat les conseqüències de la crisi del capitalisme. Tenim fractura per les condicions de vida dels habitants d'aquesta comarca. Tenim un mandat popular que ve de l'1 d'octubre i l'hem de fer efectiu. Com vam conquerir el dret a vaga al Baix Llobregat? Fem vaga. Quan era il·legal. Amb mobilització de masses i autoorganització. Ens encantaria que hi hagués una entesa bilateral, però si en 300 anys no hem vist la mínima expressió de la possibilitat del dret d'autodeterminació, per què l'hem de veure ara? Millo ho ha dit: que no es negociarà mai. C's vol condecorar els policies i guàrdies civils que van causar més de mil ferits l'1 d'octubre. Diuen: 2.600 empreses que s'han anat promogut pel PP en un Consell de Ministres. No es van recordar vostès quan 65.000 empreses, de l'any 2008 al 2014, van tancar al Principat amb la normativa aprovada pel PP amb l'aleshores Convergència, amb la poca crítica del Partit Socialista i amb el suport posterior de Ciutadans.

/// BLOC 3: ECONOMIA. QUINES MESURES ECONÒMIQUES CALDRIA IMPULSAR AL TERRITORI?

Xavier Fonollosa (Junts per Catalunya)

Tenim la sort que estem en la comarca, junt amb L'Hospitalet, més poblada de Catalunya amb un milió d'habitants, amb més del 10% del PIB de Catalunya i, a més, amb una comarca dinàmica. Proposem que es facin totes les infraestructures que, malauradament, depenen de l'Estat, i que porten dècades pendents. El famós túnel de Vallirana i el viaducte i el túnel del quart cinturó, que fa vint anys que es va projectar i està pendent per fer tot i que uneix les dues comarques més dinàmiques de Catalunya: el Baix Llobregat i els Vallès. Mentrestant, s'han fet moltes línies d'AVES, aeroports que no van avions i, a Madrid, s'ha fet l'M-30, l'M-40 i l'M-50. Perquè veiem el greuge comparatiu; són realitats, no sentiments. I això el que fa és que perdem oportunitats econòmiques. Catalunya és una de les regions més prosperes d'Europa, però ens manca formar part de la presa de decisions de les infraestructures que ens calen. Per això demanem consultar a la ciutadania el futur que volem.

Jordi Albert (ERC)

Ja van diversos pressupostos que s'inclou, per exemple, l'enllaç de la A-2 amb l'AP-7, però no s'executa mai. Estem farts de veure com, de tant en tant, apareix un camió pel pont de la vergonya i que se'n va; la B-40, el túnel de Vallirana... Són connexions que ens situen com un pol logístic de primer ordre. I no només això: tenim el Port, que és d'un potencial immens, i que ara amb el 155 no pot fer les seves tasques habituals. Estem en una situació gravíssima. Tenim una via d'AVE que ens travessa la comarca, però, en canvi, tenim Rodalies que cada dos per tres té deficiències. I no només Rodalies. Hi ha altres serveis de transport públic amb deficiències per manca de finançament de l'Estat. L'AMB hauria de rebre de l'Estat una aportació cada any: no la rep mai. No podem avançar i això és amputar el creixement econòmic de la comarca i de Catalunya. Sempre que hem anat a picar la porta, ens la han tancat. El motor econòmic del país que rau al Baix Llobregat i a l'àrea metropolitana l'han posat en escac i no hem estat nosaltres.

Miguel García (Ciutadans)

La primera medida es reconstruir la estabilidad y la confianza en Cataluña. Que se ha perdido en Europa y por donde suena Cataluña por el proceso independentista. El ejemplo más claro ha sido la designación de la Agencia Europea del Medicamento. Tenemos las condiciones óptimas para que la economía crezca: capital humano, ubicación, conexión, tejido económico... Podemos competir con las mejores regiones del mundo. Pero si no salimos de este inpass, no podremos. Llevamos muchos años bloqueados. En un mundo globalizado, no te puedes dormir. Y estamos perdiendo este tren. ¿Por qué se van las empresas de Cataluña? Porque no hay confianza. El capital huye. En Madrid, en Valencia, en Baleares están que se relamen. Mira si se pierden puestos de trabajo; tendremos más paros, menos camas en los hospitales... Todo generado porque no somos capaces de poner la proa hacia la prosperidad en este país.

David Pérez (PSC)

No hem de negar la realitat. S'han anat empreses i no podem dir que no passa res com diu el representant de la CUP. El primer que hem de fer per recuperar la confiança és deixar de mentir. És un desastre el que ha passat. La gestió del conseller d'Economia és la pitjor de tota història del Parlament. O diu tothom. Hi ha un 40% del PIB de Catalunya que ha fet les maletes, tenim els bancs fora i hem perdut la influència a Europa. Hem de recuperar l'activació de l'ocupació; hem de combatre l'abús en l'explotació laboral (més partides en inspeccions); hem de fer una nova reforma fiscal, verda, i de l'IRPF i successions i donacions, tot el contrari que va fer el primer govern de Mas; i un pla d'actuació contra el canvi climàtic i innovació. La comarca ho pot fer. És estratègica en el conjunt del país. Tenim uns dels ports i un dels aeroports millors d'Europa; la xarxa de Rodalies -absolutament millorable- i una xarxa d'autopistes molt importants i envejables a la resta d'Europa... El corredor del Mediterrani és clau i vostès estan dient que es faci ja per marxar d'Espanya. Pareu d'una vegada. Vostès mai heu sabut negociar res. Sabeu què va fer el conseller Castells? Va entrar al despatx del ministre d'Economia i els hi va dir o surto de la mà d'un acord de finançament o surto de la mà de la Guàrdia Civil. A veure si apreneu.

Candela López (Catalunya en Comú-Podem)

Ens hem de posar en el cap de les persones i la seva precarietat laboral i com impulsar polítiques socials. Abans Jordi Albert (ERC) parlaves d'aliances i un govern d'esquerres, però us heu aliat, en termes econòmics i de la reforma laboral, en concret, amb gent que està molt lluny de defensar el treball digne i de qualitat de les persones. Demanem al PSC que torni al PSC de Maragall que realment defensava el treball digne del poble de Catalunya. El Baix, que representem el 10% del PIB de Catalunya, té molt a dir a les eleccions perquè a això es contraposa l'11% d'atur a la comarca i el 20% de risc de persones en risc de pobresa. Hem de revertir algunes polítiques. La recuperació passa per un nivell d'inversió que garanteixi la cohesió social: amb polítiques d'atenció a les persones, promoció econòmica, foment de l'ocupació, compatibilitat de les empreses... I la comarca té moltes potencialitats. Tenim, a Castelldefels, el Campus del Parc Mediterrani de la Tecnologia que presenta moltes oportunitats en innovació; fa poc vam presentar el pla per a la indústria al territori que és puntera i que hem de seguir treballant; i, evidentment, no podem deixar de parlar del Parc Agrari, un valuós patrimoni pel que hem lluitat molt.

Manuel Reyes (PP)

Los partidos independentistas hablan de la importancia económica que tiene la comarca, pero no lo plasman cuando gobiernan. En el presupuesto de 2017 de la Generalitat, solo 64 millones de euros van a venir al Baix, un 35% menos que en 2015. Nos decían los separatistas que España nos roba. Según un estudio, la provincia de Barcelona aporta 22.500 millones a la Generalitat, de los que solo vuelven 18 millones. 4.500 millones no vuelven, cada año. Significa que cada ciudadano aporta más 829 euros. Hablemos de las carreteras que están pendientes de la inversión de la Generalitat, como la B-224 de Sant Esteve Sesrovires; o la línea 3 en Esplugues; o por qué se suprimió la línea de Metro en la zona Delta. Estamos pendientes de concertar plazas residenciales; la financiación de Escolles Bressol; o del pago de la deuda a los Ayuntamientos... Que ha pasado con los PUOS o el Fons de Cooperació Local. Todo reducido a la nada. Dinero sí hay, pero para TV3, el DiploCAT, para abrir embajadas, pero no para las comarcas que no votan a los independentistas.

Vidal Aragonés (CUP)

Prosem a les persones en el centre de l'economia, no el mercat. Fem un plantejament clar: pla de xoc social. Això sí, si cada vegada que plantegem una mínima alternativa progressista, l'anul·la el Tribunal Constitucional... Però tenim alternatives. La primera passa pel sector públic: no pot ser que els serveis públics i socials estiguin en mans d'empreses privades, amb ànim de lucre. El problema és que no busquen oferir un bon servei sinó guanyar beneficis. Internalitzem el servei públic, perquè sigui de qualitat i generar ocupació. També diem pla d'industrialització sostenible: la comarca ha estat la referència europea i, a dia d'avui, la única alternativa per tenir ocupació de qualitat passa per la indústria. I ho deia Candela López, hem d'aprofitar el Parc Agrari i l'agricultura per a generar ocupació i per la sobirania alimentària. Fiscalitat progressista i progressiva. I fem una repassada del que han votat els representants d'aquests grups. Amb aquests eixos podem intentar-ho. I diem intentar-ho, perquè nosaltres ja hem vist que passa quan s'aprova una normativa progressista, que el Tribunal Constitucional l'anul·la.

/// BLOC 4: ENTREN EN VIGOR LES RESTRICCIONS EN LA CIRCULACIÓ DELS VEHICLES CONTAMINANTS. QUE ELS HI SEMBLA?

Xavier Fonollosa (Junts per Catalunya)

Amb aquestes mesures que s'han fet des de la conselleria de Territori i Sostenibilitat, d'acord amb l'AMB i els ajuntaments més importants de la zona, estem absolutament d'acord. Ara bé, hi ha hagut un dèficit a l'hora d'aplicar-ho. Hi ha molta desinformació; hi ha molta gent que no té la targeta i no sap on demanar-la... Com a tota gran conurbació urbana, hi ha unes limitacions, sobretot, per la qualitat de l'aire que és bàsic i important.

Jordi Albert (ERC)

Són necessàries i imprescindibles. Però hi ha altres elements que calen tenir en compte: la diversitat de la comarca i, per tant, tenir plena consciència de les vies que divideixen el territori. Hem de preservar el Parc Agrari, però també els espais verds com el Delta. Podem limitar el nombre de vehicles, però això no ajuda a que el transport públic tingui una xarxa més consistent. I això vol dir invertir diners. 114 milions serà el que pagui l'AMB a l'ATM perquè hi hagi millores del transport públic i això va destinat al preu del bitllet. Si volem motivar el transport públic ha de ser molt eficient i el cost que no sigui molt elevat. Ho hem de facilitar. No podem tancar la porta al vehicle privat sense obrir la porta a una millora al transport públic. També la planificació industrial ha d'estar ben dissenyada i ser sostenible. El Parlament haurà de legislar, també en matèria tributària caldrà protegir la política mediambiental. Però necessitem sobirania. I, per acabar, cal pedagogia.

Miguel García (Ciutadans)

En algunas cosas estamos de acuerdo con ERC, ve como no somos sectarios. Lo suscribo todo salvo en que se puede hacer igual desde la república catalana como otro tipo de gobierno. El cambio climático no tiene fronteras. No podemos dejar al albur de la especulación más feroz y permanente la calidad de vida de nuestros ciudadanos. Pero no podemos expulsar, al mismo tiempo, a las empresas y a los generadores de empleo. Hay que generar riqueza para redistribuida. Eso es lo que la CUP no entiende. En L'Hospitalet se está trabajando ahora el PDU de la Granvia, un Manhattan que se está construyendo en un área de una ciudad con una densidad de las mayores de Cataluña. No ha resuelto el problema de la movilidad. Dice que vamos a tener 36.000 personas trabajando, pero no se van a poder ni mover. Vamos a emitir miles de toneladas de CO2, pero no se ha pensado en eso, se ha pensado en la especulación. Necesitamos algo más que la economía: calidad de vida.

David Pérez (PSC)

La comarca té dos grans reptes que s'han explicat i que hi ha bastant consens: les polítiques de mitigació del canvi climàtic i l'impuls de la transició energètica. Volem impulsar el Pla català contra el canvi climàtic que es resumeix en una mobilitat sostenible, control de la qualitat de l'aire, pas al vehicle elèctric i transport públic. Efectivament, després arribes a qüestions concretes com, per exemple, el PDU. Coincideix amb la CUP i ERC. I crec que és bo, està bé. Però hi ha altres partits que pensen que és un projecte consensuat amb els veïns, amb les associacions de veïns, amb la federació d'associacions i amb la Generalitat. Tot i això, és millorable? Parlem. Hem demostrat molta capacitat de negociació. És un projecte interessant, de reactivació econòmica i va en la direcció de fer projectes de dinamització de la comarca sense fer malbé el medi ambient.

Candela López (Catalunya en Comú-Podem)

Al'AMB moren 3.500 persones per causa de la contaminació atmosfèrica. És imprescindible que les institucions ens avancem i plantejem solucions. Han d'anar paral·lelament amb les millores del transport públic, així com les infraestructures viàries. Sant Feliu té una reivindicació històrica com és el soterrament; fer més competitiu el TramBaix; millorar la xarxa d'autobusos; la pacificació de moltes vies com la C-31; o la històrica línia d'autobús que connectarà Cornellà amb Castelldefels. Pel que fa l'administració local, ha quedat sobre la taula la reforma de llei de governs locals i també la reforma electoral que podria donar resposta a aquests plantejaments. És necessària aproximar les competències al màxim als ciutadans.

Manuel Reyes (PP)

Es un tema que nos preocupa, hemos llegado a muchos acuerdos unánimes y eso es positivo. Tenemos que trabajar en políticas medioambientales, pero tampoco le declaremos la guerra al vehículo privado. Está bien que se vaya suprimiendo el uso en algunos ámbitos, pero demos alternativas. Porque no es la misma situación la de los vecinos de Barcelona que la de los vecinos de poblaciones como Viladecans, Gavà o Castelldefels. No tenemos Metro, no tenemos FGC, el transporte de autobuses es mejorable, por tanto, no estamos en las mismas condiciones. Sin embargo, a la hora de contribuir al AMB, los vecinos de estos vecinos pagamos el mismo recargo metropolitano que el que vive en Paseo de Gracia. Nos parece tremendamente injusto y tenemos que trabajar en otro modelo. Otro tema que debe preocupar: el agua es cada vez un bien más escaso. No llueve. Y lo que no puede ser es esperar y esperar y seguir subiendo el recibo del agua como se ha hecho.

Vidal Aragonés (CUP)

Si reviséssim àrea Montesa, PDU Granvia i Pla CAUFEC com aquells plans de la comarca que col·lapsaran les nostres ciutats, absolutament, fem una repassada què han votat els representants d'aquesta taula. El nostre compromís amb el medi ambient és absolut, però fem una valoració global. No es pot fer una mesura que digui substituir uns vehicles per uns altres, encara que tots siguin elèctrics. No pot ser que fem efectives unes mesures sense tenir una visió global de la xarxa d'autobusos, a preus raonables i d'interconnexió. No sé si vostès saben el que es triga venir al Consell Comarcal des del centre de Barcelona. Tenim un greu problema. O quan es triga de Cornellà a El Prat, que són limítrofes. Després, la mesura grava a les famílies amb menys recursos. Aquest no és el camí. No podem atacar als que tenen una pitjor situació. Important, també, la qüestió de l'administració local. Nosaltres ho tenim clar: vot directe. Però més important que això és saber què fan els consells comarcals i el que no pot ser és mancomunar els serveis públics dels consells comarcals que són econòmicament i en termes d'eficiència més rentable.

/// BLOC 5: ESTEM MILLOR O PITJOR QUE ABANS DEL 27-S? PARLEM D'EDUCACIÓ, SANITAT, POBRESA, VIOLÈNCIA DE GÈNERE...

Xavier Fonollosa (Junts per Catalunya)

Hem tirat endavant polítiques des del punt de vista de la suficiència energètica; l'emergència habitacional; d'imposició activa del Govern de la Generalitat; des de polítiques d'habitatge –bàsiques–, amb la instal·lació, per exemple, d'ascensors a edificis antics de barris que per renda no podien. Hem millorat l'economia i, com a conseqüència, hem gaudit de més recursos per poder fer més polítiques socials. També li diré: algunes d'elles – molt emprenedores i agosarades – han estat interrompudes pel Tribunal Constitucional. La Llei de la Pobresa Energètica, la Llei d'impostos als pisos buits, que tenim molts i volíem lligar amb la manca d'habitatges. La llei d'igualtat efectiva entre homes i dones; fins i tot això ens han impugnat. I està suspès pel TC. La Llei de provisió del 'fracking' i la Llei d'emergència habitacional o en contra del desnonament. De moment, l'únic que no està suspès és la renda garantida, però amb l'article 155 no la podem fer efectiva. És una renda, recordem-ho, de subsistència, important pels que no tenen cap altre recurs.

Jordi Albert (ERC)

S'han fet coses i moltes ja les ha retratat en Xavier. Però també hi ha dos àmbits que són cabdals: el sanitari i l'educació. En el primer, s'ha iniciat un procés molt definit de desprivatització, aprimant paulatinament els concerts, i s'han fet inversions històriques, com la que s'ha fet a l'Hospital de Viladecans. Ara bé, hi ha molt de camí per recórrer. Però necessitem un bon finançament. Pel que fa l'educació, a partir, sobretot, de l'article 155, s'ha atacat de ple l'escola catalana. En aquest tema estem molt pitjor que abans. El 155 està permetent denúncies a professors totalment polititzades, que no tenen cap tipus de sentit i que busca anar en contra el model de política lingüística d'aquest país. Apel·lem al PSC i als Comuns. Sempre hem estat junts. És clau per a la cohesió social i l'estan posant en risc. Si guanyen els que volen carregar-se aquest model farem un pas enrere enorme. I acabeu ja amb els mites de l'adoctrinament a les escoles. Ho sabeu que és fals.

Miguel García (Ciudadanos)

Ha sido una legislatura sangrante. En los presupuestos de 2012 había partidas sociales con muchos más presupuesto. Entonces la Generalitat tenía 4.307 millones menos que en 2007 y fíjese como los suponen en partidas sociales. En los programas de protección social se invirtieron 37 millones más; en prestaciones sobre la dependencia 58 millones más; el Servei Català per l'Ocupació contaba con 55 millones más; ERC no solo no ha revertido los recortes de Convergència sino que ha apretado más las tijeras con el 'procés'. El riesgo de pobreza es ahora más alto que hace cuatro o seis años, según el Idescat; las listas de espera han aumentado... En definitiva, con la independencia Cataluña es más pobre y las políticas sociales se están quedando atrás. Es verdad que el PP tiene culpa también y no podemos obviar. Pero aquí hemos estado por el monotema y no por solventar los problemas de los ciudadanos.

David Pérez (PSC)

Els que ens dediquem a la política hem de millorar la qualitat de vida de les persones. Comparteixo la nostra agenda per la igualtat: volem fer un pla de xoc perquè els temps d'espera a la sanitat sigui igual per a tothom a totes les parts del territori. Ara no està passant. El Pacte Nacional per l'Educació. Fa falta. Estic molt d'acord amb el que ha dit el Sr. Albert. Això sí, estan al costat del sector educatiu. Tres: la prevenció és la millor opció, en aquests moments, reforçant una reforma sanitària, sobretot, en l'atenció primària. Hem de garantir la qualitat de vida, sobretot, en tots els temes de dependència. Una actuació integral contra la pobresa infantil. No ens tapem els ulls en aquest sentit. En aquest país hi ha episodis de pobresa infantil. I ha de ser una prioritat per tots. Nova llei de barris, el parc d'habitatges i de lloguer, i una nova llei per a la gent gran.

Candela López (Catalunya en Comú-Podem)

Portem 55 dones assassinades aquest any ja i hem de posar la lluita en la primera línia de les prioritats. El primer que hauria de fer el nou govern es deixar la política de retallades i restituir les inversions en aquestes polítiques socials, que són imprescindibles. És important el desenvolupament de la renda garantida. 9 de cada 10 contractes són temporals; 1 de cada 4 dura una setmana i la durada mitjana dels contractes és de 56 dies. Per tant, hem d'impulsar polítiques per aturar la precarització del treball. Evidentment, podríem donar dades semblants dels salaris on, a més, es manté l'esclatxa de gènere d'un 25%. Un milió de catalans viuen en risc de pobresa. Destacar, a més, la pobresa infantil i l'energètica. Cal també reivindicar l'habitatge com un dret fonamental com la sanitat i l'educació. Per cert, sempre ens trobareu al costat de l'escola catalana i lamentem aquest atac que s'està fent a l'escola i, sobretot, a la llengua. A més de la llengua, hem de parlar de les condicions dels professors i dels alumnes, que molts continuen en barracons. També hem de veure com ha pujat el preu de les universitats el que ha fet que hi hagi 50.000 universitats menys.

Manuel Reyes (PP)

Vuelvo a la discriminación que han dejado ustedes en los presupuestos con las comarcas que no son independentistas. Y ahí están los datos de inversión. Planes como el de barrios están parados y son necesidades. Que mejor educación que hacerla en un centro adecuado, no en esos mil barracones. Y si hablamos de modelo, el del PP pretende que sea trilingüe. Y que no se tenga que ir a los de élite, privados, para poder ser competentes en el inglés. La mejor política social que podemos hacer es crear empleo y de calidad. ¿Hace falta tanto dinero a TV3 o a las embajadas? No. Se puede destinar a política social. Queremos que se generen planes de ocupación que no vayan solo a cargo de las arcas municipales; que la Generalitat ponga recursos. Recuperar aquellos 1.800 euros que se pagaba por las guarderías; también se cargaron las aportaciones a escuelas de música y danza. Pero este 21-D tenemos una nueva oportunidad para votar y esperemos que vuelva el 'seny' y no un gobierno separatista y golpista.

NOTA: Recordem que el debat serà emès íntegrament per ETV a partir del 5 de desembre i compartit a l'edició digital de El Llobregat (www.elllobregat.com). III

Vidal Aragonés (CUP)

Fem propostes en política social: anem al Broggi. Doncs bé, la Sindicatura de Comptes ho diu en dos informes: adjudicacions a dit, indicis de responsabilitat comptables de pagaments de quantitats no justificades en l'execució de les obres i el seu finançament. Aquest va ser el model de la sociovergència. Model de gestió: consorci de gestió integral i no pas a través del ICS. Aquells que parlen de servei públic no ho executen. I resultats: veiem patir els treballadors de la sanitat i, sobretot, a les famílies, com a usuaris. Educació: els docents, des de l'ensenyament primari fins l'universitari, pateixen una realitat de les més precàries del conjunt d'Europa. Ho patim amb unes ràtios disparades en un moment que calen més docents. No es pot mantenir la subvenció a escoles privades d'elit, les que encara segreguen per gènere, quan l'escola pública –la única que garanteix la igualtat– està patint. En l'àmbit sociosanitari, tenim les grans empreses multinacionals fem negoci del sistema sociosanitari. Guanyant milions de beneficis amb un servei paupèrrim. Control directe per assegurar un servei de qualitat. Renda garantida, hem d'anar a un model més avançat per a la realitat que tenim. Feina i ocupació a la centralitat. Hem de transformar la fiscalitat. Successions i donacions han de tenir un caràcter més progressiu. Qui més té, que més pagui.

OFERTA DE COMUNICACIÓN LOW COST

“Quien no se explica, no existe”

Para pymes de
**L'Hospitalet y
Baix Llobregat**

Oferta
**“Quien no se explica,
no existe”**

Pack
**Estrategia de
Comunicación low cost**

CONTENT FACTORY

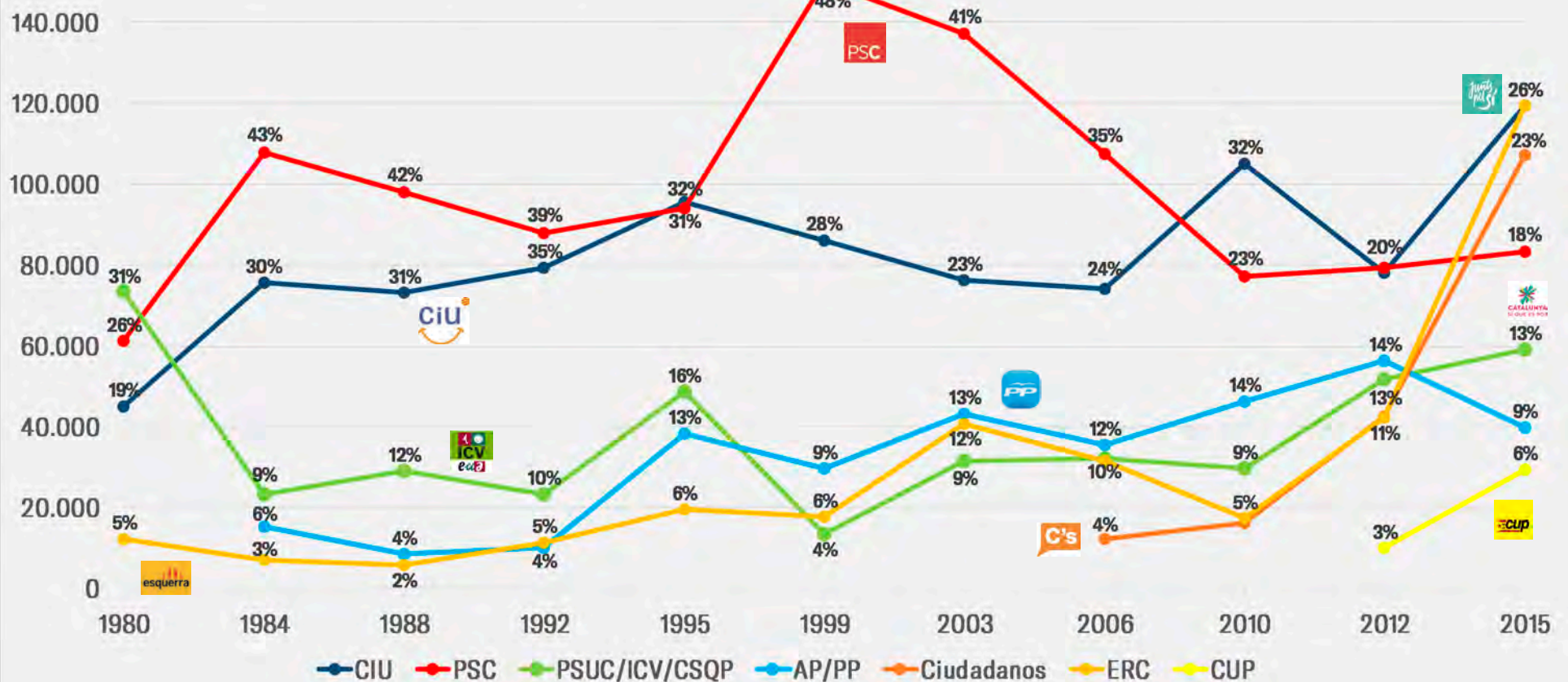
Enjoynalism!

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Somos especialistas en contenidos para
medios de comunicación on/offline

661 23 68 81 / 670 79 47 03
coordinacion@bcncontentfactory.com

Baix Llobregat - Històric de resultats electorals al Parlament de Catalunya

Una participació major del 80% al Baix pot decantar que l'independentisme sumi o no la majoria absoluta

Junts pel Sí va ser la força més votada al Baix Llobregat l'any 2015; però el 63,14% dels vots va anar a forces no independentistes

La participació a les darreres eleccions va ser de rècord al territori amb un 77,71% del total del cens, que va ser de 589.442 persones

I. Crespo / Gràfics: Andrés Durán

El candidat que guanya a l'Estat nord-americà d'Ohio acaba guanyant les Eleccions presidencials dels Estats Units i, per tant, l'accés al despatx oval de la Casa Blanca. Efectivament, a les darreres, ho va fer Donald Trump. Espanya, com es va comprovar novament a les últimes Generals, té el seu Ohio particular, l'Aragó, tal i com explica el politòleg i doctor en Sociologia Ferran Martínez i Coma al llibre 'Aragón es nuestro Ohio. Así votan los españoles' (Malpaso, 2015). I ara Catalunya, també. El Baix Llobregat.

Com a mínim, així va ser a les darreres eleccions autonòmiques de 2015 on Junts pel Sí (PDeCAT i ERC) va ser la primera força amb 119.383 vots, per davant de Ciutadans (107.219), que va donar la sorpresa avançant al PSC (83.166) a casa seva. Els va seguir Catalunya Sí Que Es Pot, el PP i la CUP, de la mateixa manera que al Parlament de Catalunya. Històricament, no ha estat així.

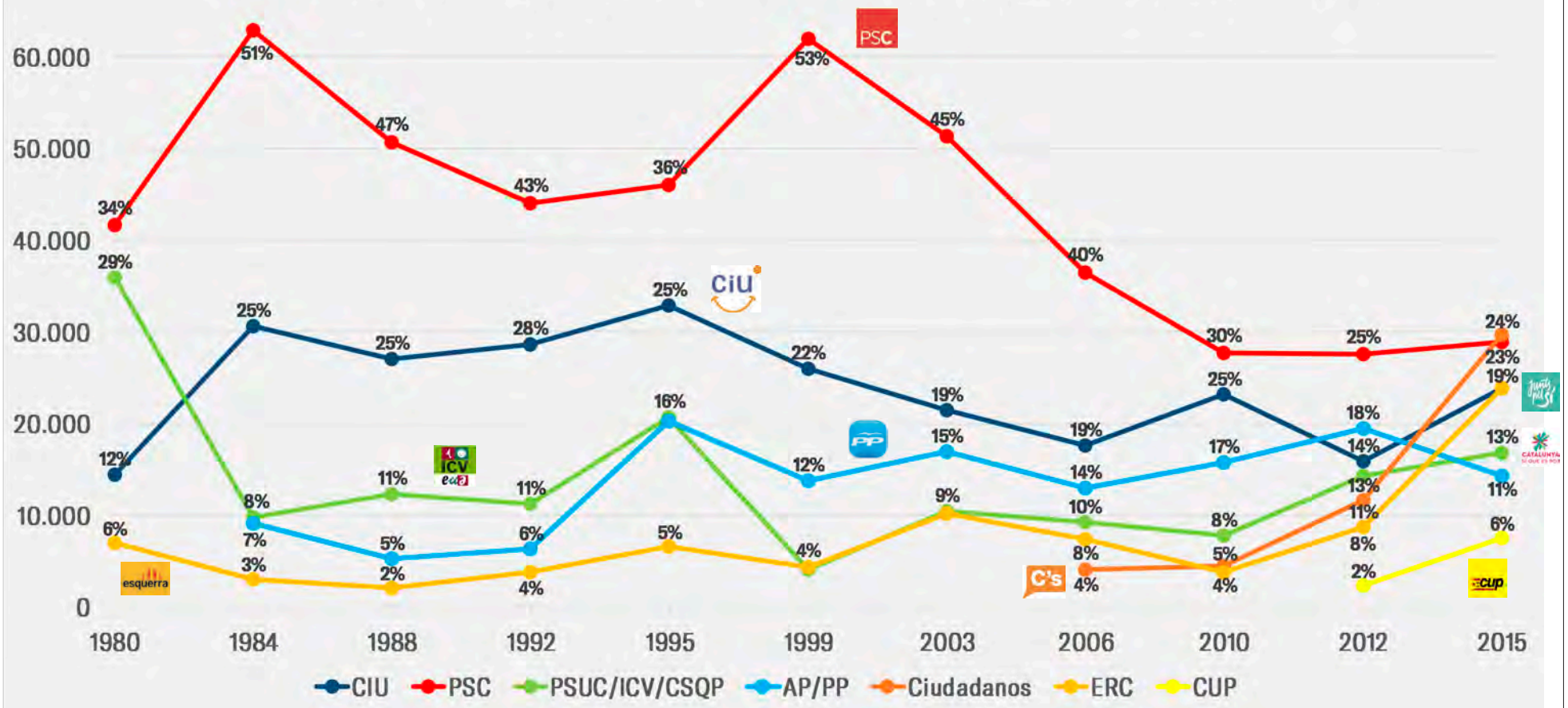

LOCAL ELECTORAL DEL CENTRE CÍVIC DE JARDINS DE LA PAU, DE EL PRAT DE LLOBREGAT, A LES DARRERES ELECCIONS | I. CRESPO

De fet, tot el contrari. El Baix Llobregat era el principal feu del socialisme tot i que a Catalunya manava clarament el pujolisme: CiU només va ser primera força al Baix a l'any 1995 (en un empat tècnic amb el PSC) i al 2010, després dels dos governs tripartits. Per la seva part, ERC va ser un partit residual al territori fins el 2003 que va superar els 40.000 vots, menys, en tot cas, que el Partit Popular.

L'evolució de l'històric reflecteix, com a mínim, que l'independentisme mai ha estat majoritari al Baix Llobregat. Tot i que a les darreres eleccions Junts pel Sí va ser la primera força (resultat de sumar els aproximadament 120.000 vots que CiU i ERC van obtenir al 2012), sobretot, pel seu pes als municipis del nord de la comarca, l'independentisme només va obtenir 148.794 vots (amb la CUP inclosa), lluny dels 289.262 dels partits no independentistes (Ciutadans, PSC, CSQP i PP). Aquesta dada vol dir que el 63% del vot baixllobregatí no és independentista, front el 32,48% que sí que van votar clarament per un partit a favor de la creació d'un nou Estat català.

L'Hospitalet - Històric de resultats electorals al Parlament de Catalunya

Dades molt representatives del territori tenint en compte que es va donar una participació del 77,71%, una xifra rècord més alta, fins i tot, que a les primeres eleccions democràtiques. Ara es podria tornar a superar. De fet, segons les primeres enquestes, podria arribar al 82% donada la complexa situació política. Un nivell de participació que compensaria el tarannà més independentista de les comarques de fora de la demarcació de Barcelona que, donada l'actual Llei Electoral vigent, l'espanyola, representen més d'un terç del Parlament tot i tenir menys població.

Si agafem dades de les darreres eleccions autonòmiques, la població de la circumscripció de Barcelona aplega al 74% del total del cens (3.972.925 votants de 5.314.736); en canvi, aporten 85 diputats a la cambra catalana, el 63% dels 135 escons totals. La resta de circumscripcions, amb el 26% del cens, ocupen el 37% del Parlament. Un greuge per aportar equilibri territorial que, en aquest cas, penalitza el votant de l'àmbit metropolità i de comarques com el Baix Llobregat i, de retruc, la seva tendència de vot.

Dit això, i entenent que l'independentisme ha estat molt mobilitzat a les darreres convocatòries electorals i que, per tant, difícilment sumaran molts més vots, una major participació al territori serà en benefici dels partits constitucionalistes, el que els hi donaria l'oportunitat de trencar la majoria absoluta de 72 diputats que van obtenir al Parlament. En tot cas, el que és ben segur és que els resultats seran molt ajustats i que els territoris amb molta població com el Baix Llobregat decantaran, novament, el futur de Catalunya. També, òbviament, L'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya. ///

L'Hospitalet, camí dels 100.000 vots contra l'independentisme

TOT I ELS ESFORÇOS, DES DE MATINADA, DE MOLTS HOSPITALENCS PER GARANTIR EL REFERÈNDUM DE L'1-O A LA CIUTAT, FINALMENT, LA PARTICIPACIÓ NO PASSAR DEL 23,13% | I. C.

La tendència de vot de L'Hospitalet té una idiosincràsia molt semblant a la del Baix Llobregat, però amb algunes diferències com, per exemple, el major lideratge socialista als resultats. A L'Hospitalet, CiU mai ha superat al PSC en unes eleccions autonòmiques, ni tan sols amb la candidatura de Junts pel Sí, que integrava la coalició entre el PDeCAT i ERC. Al contrari, hi ha hagut uns 30.000 vots de diferència histò-

ricament entre tots dos partits en favor dels socialistes (fins el 2003).

De fet, el tarannà constitucionalista encara és més palpable donat que el partit hereu del PSUC, Iniciativa per Catalunya, va perdre els 35.911 vots del PSUC al 1980 progressivament fins a quedar per darrere del Partit Popular a l'any 1999, quan va experimentar una forta batxada fins als 4.101 vots. De fet, el PP ha estat tercera força des d'aleshores, superant, fins i tot, a Convergència a l'any 2012 –amb el partit d'Artur Mas, aleshores, ja en clau sobiranista-. La reconfiguració dels resultats de 2015, per la seva part, els va tornar a fer caure fins a la cinquena posició en favor de Ciutadanos, que es convertir en el partit més votat de la ciutat per davant del PSC en una mena d'empat tècnic entre totes dues candidatures.

Sigui com sigui, les forces independentistes van passar per poc el llindar dels 30.000 vots (31.371), mentre que els partits constitucionalistes van aconseguir 89.911 suports. De la mateixa manera, una major participació beneficiarà a aquestes candidatures que podrien superar els 100.000 vots contra l'independentisme. ///

PER ANDRÉS DURÁN, SEGONS DADES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Table with 16 columns (municipalities) and 16 rows (election years). Each cell contains percentage and absolute number of votes. Includes a legend on the right with party logos and a row of municipal coats of arms at the bottom.

La cúpula del PDeCAT de Esplugues, a juicio por presunto delito de amenazas y coacciones y por la proposición de malversación pública

El juzgado de primera instancia e instrucción nº3 de Esplugues admite a trámite la querrela del que fue líder y portavoz del grupo municipal, Albert Comellas

Comellas denuncia la supuesta propuesta del partido de acceder a la cuenta del grupo municipal, además de pedir la contratación de un asesor de gobierno con fines partidistas

I. Crespo

El juzgado de primera instancia e instrucción nº3 de Esplugues ha admitido a trámite la querrela del todavía concejal demócrata Albert Comellas contra siete miembros de la cúpula del partido local, entre ellos, su presidente, Pere Clota.

De esta manera, los siete denunciados (A saber: Pere Clota, Lidia Morera, Josep Benedico, Mireia Alabart, Carles Coloma, Cristina Castejon y Pedro Rodríguez) serán interrogados por un presunto delito de amenazas y/o coacciones, así como por un presunto delito de proposición y a la malversación pública. La juez entiende que los hechos presentados en la querrela por Comellas “presentan características que hacen presumir la posible existencia de una infracción penal” y, de hecho, serán tenidos en consideración, como segunda petición, los documentos aportados por el denunciante.

“Todas las obligaciones, ningún derecho”

Según denuncia Comellas en la querrela criminal, todo comienza en febrero de este año cuando, en una reunión previa a la sesión plenaria, los siete denunciados plantean al entonces portavoz del grupo municipal del PDeCAT “el libre acceso del equipo local de Esplugues a la cuenta corriente que contiene el dinero que destina el Ayuntamiento para los gastos del grupo municipal”. Entonces contaban con unos 3.000 euros y aportaban mensualmente 1.410 euros.

Además, según el mismo documento, el partido local habría pedido a Comellas contratar un asesor de comunicación para el partido con el dinero del grupo municipal. El concejal demócrata se negó porque, obviamente, esas propuestas iban en contra del ‘Código de Buen Gobierno y Transparencia del propio Ayuntamiento y del partido’, una

Si el partido osa expulsarme por este motivo, les caerá una demanda civil que ya está preparada”

EL CONCEJAL DEMÓCRATA ALBERT COMELLAS ES EL DENUNCIANTE

negativa que derivó en la advertencia de los denunciados de expulsarle del partido como así se votó meses después en una asamblea de urgencia que está, de hecho, también impugnada por Comellas ante los organismos nacionales del partido.

Según Comellas, “de acuerdo con su obligación legal como cargo electo”, informó de estas propuestas inmediatamente -el 15 de febrero, solo un día después- a la dirección y los órganos disciplinarios del Partido Demócrata; al gobierno local (18 de febrero) y al secretario municipal (20 de febrero). Los dos concejales del grupo presentaron también una propuesta de denuncia antes de entrarla en la Fiscalía contra la Corrupción y la Criminalidad Organizada en 20 de marzo y finalmente Comellas formalizó la denuncia a este organismo el 5 de abril por dos propuestas de malversación de caudales públicos, amenazas y coacciones.

Un mes después, la Fiscalía califica los actos como “preparatorios para delinquir” (en el caso de la malversación de caudales públicos) y otros delitos “semi-públicos” suficientemente graves como para interponer querrela criminal. Comellas, pues, deja sus responsabilidades de gobierno para no “involucrar al Ayuntamiento” y la presenta el 25 de julio. Una querrela que ahora obtiene su admisión desde la Justicia.

En declaraciones a El Llobregat, Albert Comellas valora “muy positivamente el paso porque la juez admite los tres delitos: la propuesta de malversación de caudales públicos, las amenazas y las coacciones”. Tres delitos que podrían

generar jurisprudencia y romper así con la desprotección jurídica de los cargos electos ante la presión de estructuras de partido a cometer ilegalidades en beneficio propio: “Los funcionarios y cargos electos tenemos la obligación de denunciar, pero no tenemos ninguna cobertura jurídica. Tenemos todas las obligaciones, pero ningún derecho. En el momento que podamos demostrar que esto es un delito y genere jurisprudencia, quedaremos más cubiertos y la gente no se atreverá a abusar de esta manera de los funcionarios y los cargos electos”.

Romper puentes

De hecho, Comellas avisa también a la organización nacional del PDeCAT ante la petición de cese como concejal de la asamblea local: “Tiene que haber un expediente de expulsión del partido y, luego, que te pidan el acta de concejal y no al revés. Yo no dejaré que el partido actúe de esta manera a nivel de concejales y alcaldes que tenemos. No la toleraré, ni tampoco que se hagan amenazas y que se destrocen los estatutos para emprender represalias y atacar la honorabilidad de un concejal. [...] Y si el partido, a través de la Comisión Ética y el Consell Nacional, osa expulsarme por este motivo, les caerá una demanda civil que ya está preparada. Espero que no sea el caso y que no se tome como una amenaza. Pero esta manera de funcionar no se puede permitir. Los asociados tenemos unos derechos, hemos fundado un partido nuevo para hacer las cosas bien y los electos merecemos todo el apoyo y toda la jurisdicción y no la maquinaria de un partido”.

En este sentido, el concejal demócrata defiende haber trabajado por romper los puentes entre los cargos electos y la financiación de los partidos locales con varios ejemplos: primero, cuando llegó como líder demócrata, cerró una cuenta que había de un grupo municipal convergente anterior en la que tenía acceso el tesorero del partido: “El dinero es público y del ente municipal. El grupo tiene que dar cuenta directamente al interventor; de hecho, a finales de año, tenemos que justificar en qué nos lo hemos gastado y que lo hemos gastado para el grupo y no para fines electorales. Y si no te lo gastas, se devuelve. Es como una subvención finalista”, dice Comellas.

En segundo lugar, sostiene que él había sido ya “especialmente duro” con el partido nacional de Ciudadanos, que supuestamente habría intentado colocar gente del partido como asesores, en concreto, para un grupo municipal andaluz. Y, por último, Comellas defiende que los partidos se tienen que financiar, en todo caso, de donaciones personales, como la que él hizo a principios de año con 900 euros, una cantidad que se comprometió destinar cada mes y que, tras lo ocurrido, no podrá ser. ///

EN EPISODIS DE CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA ELS MALS FUMS AQUÍ NO HI ENTREN

canvidhabits.com
barcelona.cat/qualitataire

ZONA DE
BAIXES
EMISSIONS
RONDES BCN

CIRCULACIÓ PERMESA NOMÉS A:

A partir de desembre de 2017, i en cas d'episodi de contaminació atmosfèrica, els turismes que no disposin del distintiu ambiental de la DGT i les furgonetes anteriors a Euro 1 no podran circular dins de la Zona de Baixes Emissions Rondes Barcelona.

Informa't de quina és la teva etiqueta i de quines són les rutes alternatives a canvidhabits.com o barcelona.cat/qualitataire

Francesc Baltasar, alcalde de Sant Feliu de Llobregat de 1979 a 2000 i conseller de Medi Ambient i Habitatge de

Francesc Baltasar: "Quan era alcalde em votàvem militants del PP i m'ho deien"

"El soterrament de les vies de Renfe pel centre de la ciutat segueix sent un tema pendent. És un llegat que passa d'alcalde en alcalde"

"Maragall era el líder que apareixia amb una idea o una intuïció capaç de motivar-nos a tots. Montilla és molt treballador, molt més metòdic, de poc parlar"

Francesc Baltasar i Albesa va néixer a Barcelona el 1949 i no havia complert els 30 anys quan va ser elegit el primer alcalde democràtic de Sant Feliu de Llobregat per la candidatura del PSUC. Hi va estar fins el 2000, després de guanyar sis eleccions consecutives i segurament hagués estat reelegit si no hagués renunciat voluntàriament Periodista abans que polític, va ocupar diversos càrrecs a la Diputació de Barcelona, a l'Àrea Metropolitana i com a diputat al Congrés durant una legislatura fins que va deixar la política per dedicar-se a l'empresa privada del 2000 al 2003.

Amb formació del primer tripartit presidit per Pasqual Margall hi va tornar, primer al Departament de Relacions institucional que liderava Joan Saura i més tard com a conseller de Medi Ambient en el govern de José Montilla.

Pere Ríos

També és dels que pensa que el que més l'ha satisfet en la seva trajectòria pública ha estat la política local?

-Per suposat. L'alcaldia té una cosa molt dura, sobre tot a l'inici d'aquells anys i en poblacions com les del Baix Llobregat, i és que és un servei permanent, 365 dies l'any i 24 hores. Però també té una cosa impagable, que és la possibilitat de resoldre un problema després de planificar-lo, fer un projecte, pressupostar-lo, executar-lo i inaugurar-lo. Això no existeix en cap altre àmbit de l'administració. En el cas de la Generalitat, planifiques moltes coses, les portes a terme però moltes vegades ni les veus.

-Quan van arribar els

primers ajuntaments estaberts tot per fer.

-Sí, Sant Feliu tenia unes característiques gairebé suburbials, amb més de 20 carrers sense urbanitzar, 40 sense enllumenar, faltava clavegueram i només hi havia un parc públic que venia de l'època republicana. No hi havia ambulatori ni pràcticament escoles. La gent estava vivint sense els mínims serveis, amb l'agreujant que dels anys 60 a finals del 70 es va passar d'onze mil habitants a més 32.000.

-Sant Feliu acabà sent amb el pas dels anys una zona molt desitjada pels promotors immobiliaris, com d'altres localitats que estan a tocar de Barcelona.

-Des de l'inici de la democràcia municipal hi ha hagut sempre un desig de tenir una certa qualitat de

vida, en zones verdes, equipaments, vida cultural o qualitat de l'ensenyament. I això ens ha fet un lloc atractiu amb un cert risc que es disparin els preus de l'habitatge.

-Què li falta al poble després de 38 anys d'ajuntaments democràtics?

-Una cosa transcendental que vam començar a batallar fa molt, que és el soterrament de les vies de la Renfe al seu pas pel centre de la ciutat. És un llegat que passa d'alcalde en alcalde.

-Quin record li queda de la crisi del PSUC que va derivar en el seu trencament?

-Allà hi havia molts agents externs, interessos a nivell de Catalunya i d'Espanya, no sé si encara més grans, perquè el PSUC es debilités. Quan analitzes les discussions que es produïen te n'adones que era absurd trencar un partit com el PSUC. Ho recordo amb

BALTASAR, A LA PLAÇA DE LA VILA DE SANT FELIU DE LLOBREGAT | I.C.

dolor, perquè mai hauria d'haver estat així.

-Malgrat la crisi del PSUC, vostè va ser un dels pocs alcaldes del partit que va revalidar la victòria a les eleccions del 1983, a diferència del que va passar, per exemple, a

Sant Joan Despí o Cornellà, per citar dues ciutats. Com ho explica?

-Crec que es valora molt la gestió que es fa, la projecció pública que es transmet, la capacitat de posar objectius que la majoria de la ciutadania pugui estimar i a partir d'aquí es produeixen els resultats. Tot i que alguns dels alcaldes que ha citat eren excel·lents alcaldes i excel·lents gestors la onada socialista de les generals del 1982 es va perllongar a les municipals de 1983.

-El comportament electoral de Sant Feliu va ser ben curiós durant molts anys: a les municipals sempre guanya el PSUC i després Iniciativa; a les autonòmiques, CiU, i a les generals, els socialistes.

-A les municipals compta el vot ideològic però molt menys que en d'altres eleccions. Jo m'havia trobat militants del PP que em votàvem i m'ho deien espontàniament quan ens trobàvem pel carrer, no ho deien per fer-me la pilota. "Para las municipales yo lo tengo claro, tú eres el alcalde". Ho arreglaven així. Al centre de la ciutat, per exemple, teníem un nivell molt alt de vot, amb una diferència de 25 punts entre les autonòmiques i les municipals. Segurament també és important la valoració que té la gent de la feina de l'equip de govern i de la persona que l'encapçala.

-Sembla que podia haver seguit d'alcalde fins que hagués volgut però ho va deixar després de 21 anys per marxar a l'empresa privada. Perquè?

-Sempre he pensant que amb un màxim de dos o tres mandats n'hi hauria prou i que s'hauria de fer per llei, no voluntàriament. Vaig compatibilitzar l'alcaldia amb ser diputat al Congrés, amb tasques de direcció a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i durant un temps com a vicepresident de la Diputació de Barcelona. Més enllà del municipi vaig aconseguir punts de gestió per projectar la ciutat i que la beneficiïn.

I això fa que es vagi ajornant la marxa. Iniciativa era una formació política molt dèbil i els meus companys

Govern de la Generalitat (2006-2010)

BALTASAR, A UN CARTELL ELECTORAL DE 1987

em demanen que segueixi, fins que considero que ja n'hi ha prou. Entro d'alcalde als 29 anys i ho deixo als 50. El que més hauré fet a la vida és fer d'alcalde. És un honor, però mai havia estat el meu objectiu de vida.

-Al 2003, amb la formació del primer tripartit va tornar a la política institucional.

-Quan es constitueix el primer tripartit sóc secretari general del Departament de Relacions Institucional on hi ha el Joan Saura. Entro al Govern amb la primera remodelació que fa el Pasqual Maragall i substitueixo el Salvador Milà a la conselleria de Medi Ambient i després estic durant tot el govern del José Montilla.

-Quin record li queda d'aquella etapa?

-El d'haver treballat moltíssim. Quan resolien deu coses n'apareixien 40 al darrera. I la sensació que en aquell moment els temes medi ambientals costaven molt d'introduir perquè hi havia un nivell molt petit de consciència social i de les avantguardes polítiques. Ara hi ha una percepció molt més gran que, ho cuidem el planeta o el planeta acaba amb nosaltres. Avui seria una mica més fàcil, però llavors tenies la sensació d'estar predicant en el desert, amb poca gent que es creia el que explicàvem.

-En una part de la societat catalana va quedar instal·lada la idea que

l'època dels tripartits va ser fosca, ineficaç, plena de disputes internes i es posa molt poc en valor l'obra de govern, amb la construcció d'hospitals, escoles, comissaries, edificis judicials, equipaments culturals i infraestructures com mai s'havien fet. Què va fallar perquè s'instal·lés aquesta idea? Potser va faltar un relat de Govern?

-El tema essencial és que va faltar relat, sí. I que estàvem més pendents del què diran que no pas de pensar que el relat és meu i intento imposar-lo a la societat i ser més agosarat en les polítiques de comunicació. Nosaltres vam abordar temes com el de l'aigua, fent la dessalinitzadora del Prat, per exemple.

El que va fer el tripartit va ser furgar i treure tots els problemes de Catalunya a l'hora. Això no és necessàriament el que li agradava sentir a molta gent, acostumada a un discurs pujolista.

-Si el tripartit no va tenir relat va ser per la impossibilitat de construir-lo perquè governaven tres forces polítiques diferenciades en alguns plantejaments?

-En bona part sí. I també perquè influïen de manera notable les cultures dels tres partits. Jo recordo que, coses que la cultura d'Iniciativa per Catalunya tenia molt assumides, els hi sonaven a xinés als companys

d'Esquerra Republicana, com segurament em podien sonar a mi alguns plantejaments d'ells.

-Amb qui es va sentir més a gust al Govern, amb Maragall o amb Montilla?

-Es difícil respondre. La meua amistat amb el Pepe Montilla venia de lluny, ens havíem conegut a principis dels anys 70, quan ell era un estudiant nocturn de batxillerat a Cornellà i jo era un estudiant universitari a Barcelona que anava pel Baix Llobregat. Després vam coincidir com alcaldes, a l'Àrea Metropolitana i a la Diputació.

Amb el Pasqual vaig tenir menys relació, però va ser molt intensa i molt agradable. Maragall era el típic líder que apareixia amb una idea o una intuïció capaç de plasmar i motivar-nos a tots. I el Pepe Montilla és una persona molt treballadora, molt més metòdica, de poc parlar.

-En acabar-se el tripartit tornà a l'activitat privada fins a la jubilació i ara que fa? "¿A qué dedica el tiempo libre?", que diria el cantant.

-Vaig cinc dies a la setmana al gimnàs, al mateix que anava quan era conseller, a Barcelona. També estudio anglès, que era una de les assignatures que tenia pendents a la vida, perquè per edat em va tocar estudiar francès.

Vaig regularment a classes i espero dominar-lo en algun moment, perquè costa molt més que el francès. I segueixo, no em primera línia, la vida municipal de Sant Feliu i la vida política d'Iniciativa-Comuns.

-Segueix vivint a Sant Feliu?

-I tant! Molt intensament, perquè ara passejo pels carrers i encara em para la gent que em reconeix i em comenta coses sobre obres que vam fer. És agraït també ser exalcalde dintre de Sant Feliu. ///

Amb la col·laboració de:

El Baix se tiñe de 'Violeta' contra la discriminación del colectivo LGTB+

La entidad estatal 'Violeta' suma seis delegaciones en el territorio de las más de una docena que tiene en Cataluña

Sant Boi ha sido la última ciudad en habilitar un punto de visibilidad desde que naciera la asociación, hace dos años, en Sant Feliu

Si uno no denuncia ante estas injusticias, lo que se está haciendo es contraproducente para que esa sociedad mejore. Cuando algo es visible, la sociedad sana"

I.C.

lesbianas. Gays. Transexuales. Bisexuales. Intersexuales. Queer. Transgéneros. Travestis. Asexuales. Heterosexuales. Pansexuales. Estos once colectivos, según su identidad de género u orientación sexual, son los que integran las siglas LGTBIQTTAHP, más conocida como LGTB+. Para dar visibilidad a todos ellos, para muchos desconocidos, la entidad estatal 'Violeta', creada en Sant Feliu de Llobregat, hace dos años, continúa con su expansión progresiva desde el Baix Llobregat al resto de Cataluña y España.

En total, la entidad ya

cuenta con seis delegaciones en nuestra comarca, de las más de una docena que suma en toda Cataluña: Sant Feliu, Molins, El Prat, Viladecans, Olesa (constituida, pero sin delegado en estos momentos) y Sant Boi trabajan para, como decimos, dar visibilidad al colectivo, asesorar ante posibles casos de discriminación y, en definitiva, luchar por la igualdad e integración de los colectivos.

La mitad, en el Baix

La mitad de las delegaciones están, pues, en el territorio y sigue expandiéndose como demuestra la apertura del último 'Punto de Visibilidad' de Sant Boi. El espacio estará ubicado los jueves, de 19 a 21 ho-

JORDI MARTÍN, DELEGADO DE VIOLETA EN SANT FELIU; JESÚS GARCÍA, DELEGADO EN SANT BOI Y LUIS SERRANO, PRESIDENTE DE LA ENTIDAD | EL LLOBREGAT

ras, en Can Massalleras, para acercar la información

del colectivo a la ciudadanía y, sobre todo, que tengan un punto de referencia próximo: "La visión en Sant Boi es la de hacer políticas de cara a favorecer el colectivo LGTB+ ya que hasta hace poco, que se hizo lo del autobús, no se había hecho nada plenamente visible. Queremos decir estamos aquí y generar visibilidad dentro de la sociedad y fraguando puentes entre entidades y el Ayuntamiento. Y, para nuestra sorpresa, la implicación municipal ha sido muy positiva", explica Je-

sús García, delegado de Violeta en Sant Boi.

De esta manera, la entidad rompe con el centralismo histórico de la ciudad de Barcelona: "El colectivo LGTB+, por norma, siempre nos desplazamos a Barcelona y a un barrio concreto, el Eixample, donde hay más comercios, bares y entidades del colectivo", dice el santfeliuense Luis Serrano, presidente de Violeta. "Barcelona está muy bien, pero en los pueblos, por muy grande que seamos, nos creemos que los deberes están hechos y

no". Prueba de ello es que, según explican, en la última feria de Sant Isidre de Viladecans, un grupo les empezó a escupir y a gritar; mientras que en Sant Boi, hace un año, leyendo un manifiesto, "nos empezaron a gritar y a echar las culpas como si los males del mundo fueran por nosotros", recuerda Serrano.

Agresiones cotidianas

Dar apoyo y asesorar ante situaciones como ésta o compartir información que para muchos es desconocida da sentido a los puntos de visibilidad, donde se encuentran consultas muy variadas: "Te encuentras todo tipo de problemáticas: preguntas por temas de aceptación; dudas de prevención de infecciones de transmisión sexual, temas de hormonación para personas transgénero... Son las principales dudas por las que nos preguntan".

Y es que la discriminación está hasta en los pequeños detalles: "Hemos encontrado casos de despido por ser gay que no han sido denunciados por miedo tras expresiones del jefe como 'Aquí no quiero maricones, ¡fuera!'; un vecino de Vilanova i la Geltrú al que le han pintado en la

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONÍA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sugranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cinto Verdaguer, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

escalera 'maricón' o una chica 'trans' que se va a depilar y en el momento de hacerlo le dicen que le van a cobrar como a un hombre. Eso, para una persona que se define como femenino, es una agresión".

En este caso particular, el hecho no pudo ni siquiera ser denunciado porque la ley 11/2014 de Cataluña, de 10 de octubre, para garantizar los derechos de lesbianas, gays, bisexuales, transgéneros e intersexuales y para erradicar la homofobia, la bifobia y la transfobia solo se refiere a los centros públicos, no a los privados: "Hemos tenido que acordar, con los sindicatos, una actuación no agresiva de sus trabajadores a través de la sectorial 'trans'", apunta Serrano.

Sea como fuere, los representantes de la entidad,

en declaraciones a El Llobregat, invitan a denunciar para no dejar impune estos actos de discriminación: "Si uno no denuncia ante estas injusticias, lo que se está haciendo es contraproducente para que esa sociedad mejore".

Puerta al optimismo

Es, también, la manera de hacer ver el colectivo y "cuando algo es visible, la sociedad sana o se empieza a sanar". Y ya hay iniciativas que dejan la puerta abierta a la esperanza como la que tomó la Escola Vedruna de Sant Boi que convirtió las tradicionales AMPAS (Asociación de Madres y Padres de Alumnos) en AFA (Asociación de Familias de Alumnos) y evitar así la estructura familiar tradicional como norma. ///

Quo Vadis, PSC

Hubo un tiempo, ya lejano, en el que el PSC era un referente para el votante progresista en Cataluña y eso se reflejaba en sus resultados en el Baix Llobregat y toda el Área Metropolitana de Barcelona, motivo por el cual toda esta zona era conocida como el cinturón rojo.

Sin embargo, la falta de proyecto y discurso del PSC le hizo abrazar poco a poco el mismo lenguaje y las mismas reivindicaciones que los nacionalistas, hasta resultar indistinguibles. El colofón de esa transformación fue la presidencia de Montilla, el cual fue el primero en encabezar una manifestación como Presidente de la Generalitat (de la que, por cierto, salió a gorrazos) para oponerse a las funciones de otra institución de nuestra democracia como es el Tribunal Constitucional.

Gracias a la sangría de votos que desde entonces ha ido sufriendo el PSC a favor de Cs, parecía que se había corregido bastante. Pero no hay manera, vuelve a las andadas y por sus cálculos electorales a corto plazo, re-

nuncia definitivamente a ser un referente progresista para representar únicamente un catalanismo transversal. No ha dudado en presentarse a las elecciones en coalición con los restos de Unió, el partido nacionalista conservador que ha estado en todos los gobiernos de CiU, desde Jordi Pujol a Artur Mas, y por lo tanto es corresponsable de los recortes, la corrupción del 3% y el mismísimo 'procés d'independència'. No en balde, Ramon Espadaler, número 3 de las listas del PSC, era, ni más ni menos, el Conseller d'Interior del primer referéndum ilegal del 9N.

Desde Cs creemos que los mismos que nos han llevado hasta esta situación de confrontación, inestabilidad y empobrecimiento, no pueden ser los que nos saquen de ella. Y, aún más importante, no se puede seguir defendiendo las mismas políticas que nos han llevado hasta aquí, no se puede seguir intentando contentar a los separatistas.

Es necesario abrir una nueva etapa que defienda la pluralidad y diversidad de los ciudadanos de Cataluña y, sobre todo, que se centre en el bienestar de todos. ///

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

FESTA MAJOR D'hivern FIRA MEDIEVAL Castrum Fidelis

Del 5 al 9 de desembre
Castelldefels 2017

Alba BouTINENTA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME
I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

Donar i rebre

La Fundació Rubricatus ha estat font de notícies durant aquests últims mesos per haver tirat endavant projectes de marcat caràcter integrador, cosa que ens ha fet sentir, a molts pratencs i pratencues, un profund orgull local. Per als qui encara no la coneixeu, la Fundació Rubricatus és una entitat que vetlla per al desenvolupament de les persones amb discapacitats intel·lectuals a la ciutat del Prat.

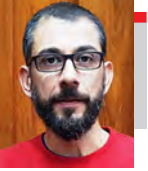
Enguany fa 20 anys es fundava al Prat aquesta institució, compromesa amb l'atenció integral de les persones amb especial dificultat i també amb les seves famílies, tenint especial cura del gran valor que té la comunitat local en la integració i creixement personal de tots i totes. Des d'aleshores, la Fundació ha crescut. Ha crescut en el nombre de persones que atén el seu centre ocupacional, ha crescut el nombre de treballadors i treballadores que integren els múltiples serveis del seu centre especial de treball, ha crescut el nombre de programes que

completen la formació i atenció de les famílies i ha crescut el nombre de col·laboracions que la Fundació fa amb diverses entitats i activitats de la ciutat.

Un dels èxits assolits que ens fa més il·lusió d'explicar, és el projecte de Servei d'Àpats a Domicili per a la Gent Gran. Donar i rebre. Els treballadors de la Fundació elaboren menús personalitzats, els porten calents a casa de persones grans que ho necessiten, i s'asseguren que cada dia mengin sa i bo. Les persones usuàries d'aquest servei han guanyat en qualitat de vida, i els treballadors i treballadores de Rubricatus senten un enorme orgull de formar part d'aquest projecte.

Com deia abans, la Fundació Rubricatus crescut molt, i el que és més important: la ciutat del Prat ha crescut amb la Fundació Rubricatus. S'han assolit molts reptes, molts èxits. Només podem desitjar que sigui per molts anys i per molts més encerts.

De tot cor, GRÀCIES. ///

Khristian GiménezREGIDOR I PORTAVEU DE LA
CUP-POBLE ACTIU A L'HOSPITALET

Patrimoni cultural ignorat i maltractat

El despreniment d'una part de la cornisa de la torreta de l'Harmonia, edifici del Segle XVI i actualment, part del Museu de la ciutat, mostra un cop més, el menyspreament que aquest i els anteriors equips de Govern del PSC, han mantingut envers el nostre patrimoni durant quaranta llargs anys.

La llista és llarga: desaparició de masies i veïnats de la Fonteta, el trist estat en el que es troba el Castell de Bellvís a la Torrassa (bé cultural d'interès nacional), provocar la mort de l'arbre més antic de la ciutat per construir pisos a la Remunta o la poca atenció a les restes del Canal de la Infanta (obra que va afavorir al creixement de la ciutat), són alguns dels exemples.

Un espai més que corre perill d'afegir-se a aquesta llista és Cal Trabal, on el Govern s'ha trobat amb l'oposició de les veïnes i de l'Assemblea "NoMésBlocs" que no volen que aquest acabi amb l'última zona agrícola de la ciutat per construir-hi pisos i oficines.

Sembla que el risc de transformar una zona

agrícola, rica en presència d'aus, en un desert com el de la Plaça Europa, on la majoria d'edificis d'oficines són buits, no els aturarà. Volen acabar fent de la nostra, una vila sense cap personalitat pròpia.

Si no cuidem el patrimoni cultural morirem com a ciutat, però també ho farem si l'ignorem o l'amaguem fent nul·la promoció d'aquest o la fem interessadament quan són actes de partit encoberts, allò que promovem.

Des de la CUP-Poble Actiu pensem que seria desitjable que aquesta fos una de les prioritats de l'Alcalde en comptes d'ocupar el seu temps manifestant-se amb l'ultradreta o passejant-se pels mitjans, per fer carrera a Madrid, justificant el cop d'estat a les nostres institucions, democràticament escollides entre totes.

"Cap Estat colonial no és verament democràtic mentre conserva les seves colònies, puix només pot conservar-les per procediments antidemocràtics que fan excepcions a les llibertats dels altres". (Manuel de Pedrolo). ///

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

**CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES****¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?**

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paquetería
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA - CONSÚLTENOS

* No incluido en el servicio básico

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich N° 62 - St. Boi de Llobregat

Allargant la vida dels objectes: la deixalleria com una segona oportunitat

L'AMB apropa la importància de reduir la generació de residus durant la Setmana Europea de Prevenció de Residus, que s'ha celebrat entre el 18 i el 25 de Novembre

La deixalleria s'està transformant en un lloc on es pot allargar la vida dels objectes, no només per llençar-los quan no ens serveixen

Redacció

“**H**em de ser incisius amb la idea que la deixalleria ha de ser un espai en què s'allargui la vida dels objectes”. Aquesta reclamació d'Albert Torras, cap de Servei de Prevenció i Deixalleries de l'AMB, ha estat un dels fils conductors de la Setmana Europea de Prevenció de Residus, que s'ha dut a terme entre el 18 i el 25 de novembre a nivell continental i en què l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha farcit d'activitats els seus municipis.

L'objectiu ha estat apropar el pes que té la prevenció de residus dins la jerarquia de la gestió d'aquests, i així mateix el fet d'allargar la vida dels objectes, aprofitar-los en el major nombre d'usos possible. De fet, la Setmana Europea ha posat l'èmfasi a la imaginació per dur a terme aquesta pràctica, amb el lema: Donem-li una nova vida.

El Dia de la Deixalleria

La setmana ha donat el tret de sortida el 18 de novembre amb el Dia de la Deixalleria, una jornada en què l'AMB i els municipis han omplert els territoris d'activitats, com tallers amb materials reciclats, jocs i manualitats. Tot plegat, en vuit de les 68 instal·lacions fixes amb les quals compta la Metròpolis. En concret, al Punt Verd de Vallvidrera i a les deixalleries d'Esplugues-Sant Joan Despí, Molins de Rei, Pallegà, Sant Feliu de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Tiana-Montgat i Viladecans. Entre d'altres, alguns d'aquests tallers han sigut d'electricitat, tèxtil i reparació de mobles.

Una jornada que ha tingut l'objectiu de posar de relleu aquesta Xarxa Metropolitana de Deixalleries, a les quals se sumen els 20 camions que fan aturades programades setmanals fent el servei de deixalleria mòbil. S'ha pretès demostrar que és un bon recurs per donar nova vida a algunes de les pertinències dels ciutadans de les diferents poblacions, que ja no només serveixen per gestionar residus, sinó també fins i tot per fer intercanvis de llibres i establir un calendari regular de mercats de segona mà, per exemple.

Setmana d'activitats i festa final amb la R-Festa

Durant aquests nou dies s'han anat precedint les activitats a diferents municipis del territori, fins a cloure dissabte 25 amb la R-Festa del Millor Que Nou, a Barcelona. Una jornada orientada al concepte de donar nova vida a objectes que, per a molts, ja hagin perdut el seu ús.

Ha estat el punt final d'una atapeïda setmana en què també s'ha explicat com el fet de ser sensible amb la gestió dels residus i utilitzar de manera freqüent les deixalleries redueix la quantitat que s'ha d'abonar en la Taxa Metropolitana de Tractament de Residus (TMTR), que es cobra amb el rebut de l'aigua. Amb el Carnet de Deixalleries, que es pot aconseguir de manera gratuïta i que cal que el personal de les deixalleries registri cada vegada que algú porti algun objecte, s'aplicarà el descompte presentant el rebut de l'aigua. De nou, una imaginativa proposta per fomentar l'ús de les deixalleries i contribuir a una millor gestió dels residus. ///

TANT O MÉS IMPORTANT QUE EL RECICLATGE DE LES DEIXALLERIES ÉS LA PREVENCIÓ EN LA GENERACIÓ

Més tarifes socials

“**L'**AMB està treballant per ampliar els beneficiaris de la tarifa social de la TMTR de cara al 2018, de manera que totes aquelles famílies que estiguin en risc d'exclusió residencial i tinguin dificultats per pagar el rebut se'n puguin beneficiar. Es calcula que aquesta bonificació -que serà del 100%- arribarà a unes 15.000 famílies. Amb aquesta mesura s'amplia el concepte de “pobresa energètica” al conjunt de serveis bàsics de la llar, dels quals els residus en són una part essencial”, afirma el vicepresident de Medi Ambient de l'AMB, Eloi Badia. ///

Más de 100 km de rutas 'saludables' conectan cuatro ciudades del Baix con el río, Collserola y Barcelona

Sant Just Desvern, Sant Joan Despí, Esplugues y Sant Feliu son los municipios que participan en esta iniciativa pionera

Las nuevas rutas están pensadas para incentivar la actividad física, incluso, a partir de recetas médicas

Redacció

Para salir a caminar, hacer deporte o, en definitiva, tener un estilo de vida saludable no es necesario irse a los ejes verdes habituales como la ribera del río Llobregat o las faldas de Collserola. Sino que hay opciones de rutas, prácticamente, desde la puerta de casa.

Bajo esta premisa, cuatro ciudades del Baix Llobregat –Sant Just, Sant Joan Despí, Esplugues y Sant Feliu– han presentado, junto al Consell Comarcal y el Consorcio de Turismo, una nueva red de rutas 'saludables' que conectan los cuatro municipios entre sí, pero también con el río, Collserola o la Avenida Diagonal de Barcelona, con la que Esplugues está a punto de estrenar su nuevo carril bici que salva el muro de la Ronda de Dalt entre la ciudad y la capital catalana.

Acuerdo supramunicipal

En total, unos 100 km de recorridos que permiten, por ejemplo, salir a un vecino de Sant Just a la ribera del río Llobregat, mientras que alguien de Esplugues puede acceder a Collserola a través de su municipio vecino, conociendo por el camino el patrimonio natural, arquitectónico y cultural de las ciudades participantes: "Veíamos que cada uno estaba haciendo sus rondas de manera separada y que, sin embargo, podíamos trabajar de manera coordinada y establecer puntos de unión", explica a El Llobregat, Gina Pol, primera teniente de alcalde de Sant Just.

De esta manera, los cuatro municipios trabajaran conjuntamente en el marco de una nueva comisión en el Consell Comarcal para desarrollar iniciativas conjuntas

LAS RUTAS UNEN, ENTRE OTRAS CUESTIONES, EL PATRIMONIO DEL TERRITORIO COMO EL MODERNISMO DE JUJOL EN ST. JOAN DESPÍ | I. C.

–como subir todas las rutas al Google Maps– y encontrar la financiación para colocar unos tótems indicativos comunes para todos los municipios, "con las mismas unidades gráficas y, visualmente, haciendo red".

El objetivo fundamental no es otro que el de promover un estilo de vida saludable con una gran variedad de rutas de 3 km, como mínimo, de estilos bien distintos, que sirven como guía para salir a caminar y hacer deporte. De hecho, la iniciativa está dirigida a que los

médicos de cabecera pueden recetar, además de los correspondientes medicamentos, una ruta para pasear o hacer deporte, tendencia cada vez más al alza y con un amplio consenso de sus beneficios: "Las rutas son cómodas, con calles llanos, que son fáciles y, por tanto, permiten la prescripción médica. Como mínimo en Sant Just –dice Pol– la iniciativa nace también de cara a los ambulatorios: que los médicos puedan recetar con tranquilidad la Ruta 1, por ejemplo" en beneficio de personas que sufren de diabetes, colesterol o que han tenido alguna arritmia o patologías cardíacas.

"Se está viendo, desde el Departament de Salut y la atención primaria, que las personas que sufren estas enfermedades, sino cambian sus hábitos no mejoran su calidad de vida. De esta manera, el médico –una persona todavía muy respetada– tiene la opción de recetar los medicamentos, pero también estas rutas. Y funciona".

Abiertos a más municipios

Cada municipio ha avanzado, por su cuenta, en los indicativos de las rutas, teniendo así su propia política: mientras Sant Joan y Sant Feliu cuentan con indicativos pintados en el suelo, Esplugues ha adoptado una opción más digitalizada, así como Sant Just que apuesta por ambas estrategias. En cualquier caso, ni las rutas están cerradas a nuevas propuestas ni el listado de municipios. Pol invita a las ciudades vecinas a participar: "Si, por ejemplo, se suma Molins de Rei para seguir hacia arriba, por ejemplo, pues adelante. Nos serviría mucho que se sumaran otros municipios. Y si podemos ir desde Sant Just hasta Molins, ya nos volveremos luego en transporte si hace falta. Estamos, en ese sentido, preparados".

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

jeana santamans

6, 7 i 8 de
DESEMBRE
de 2017

71a GIRA de la
PURÍSSIMA

SANT BOI de
LLOBREGAT

#Puríssima2017

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

El Baix, un gran bazar

Si no sabes cómo quedar bien en esta maratón de festividades navideñas y de regalos, desde El Llobregat hemos querido ponértelo fácil con distintas y variadas propuestas a partir de empresas y entidades que tienen su base en el Baix Llobregat y L'Hospitalet y, por tanto, un vínculo muy estrecho con el territorio. Una gama de productos que te ayudarán a conocer algunas de las propuestas que triunfarán, este año, en el territorio, así como ideas excepcionales para disfrutar de la zona de El Llobregat.

Hemos elegido en este nuevo 'Bazar' a empresas como Equivalenza, Prenatal, Esdemarca, Caprabo, Rosa Clará, Marisquería Santos, CRAM, Splau, Viladecans The Style Outlets, FGC, Canal Olímpic de Catalunya...

esdemarca

Just for you

Zapatillas Mustang Funnens en Esdemarca.com

Las zapatillas ideales para tus looks casuales de fin de semana. Forro interior con tejido de rejilla al tono. Cierre con cordones y suela anti-deslizante. 19,95 €

Perfume Cover Collection de Equivalenza.
11,95 € (50 ml)

EQUIVALENZ

Pack de regalo Label Negro n°226 100 ml

Pack de regalo n°219 Label Negro 50 ml

Secador AC Signatura Pro Rowenta. 32,99 €

Plancha de pelo Liss & Curl: 29,99 €

Cortapelos Wet & Dry Precision. 29,99 €

ROWENTA caprabo
con EROSKI

3x1 Set Depilación de Rowenta. 32,99 €

50% descuento

ROSA CLARÁ marca tendencia con nuevas propuestas para Navidad

Rosa Clará, firma de moda de reconocido prestigio internacional, marca tendencia estas navidades con diseños repletos de sensualidad que se adaptan a las nuevas exigencias de estilo de la mujer moderna.

El rojo carmesí y el negro azabache, colores festivos por excelencia, ceden protagonismo a una nueva gama de tonos metálicos y nude que hacen de las transparencias, la pedrería y las plumas sus mejores aliados.

Vestido de crepe y pedrería color negro. 800 €

Cartera Joya. 310 €

Silla de auto de Giordani Metropolitan, en Prenatal. Color gris melange. 399 €, incluye la silla de paseo y el capazo.

Descubre la línea de accesorios universales

Sandalias doradas con plataforma. 120 €.

atmosfera HOME -10%*

Levi's -10%*

Splau SHOPPING

JACK&JONES -10%*

SPORT ZONE -10%*

Descuentos de splau a partir de su app.

Prenatal

Montserrat Classic Express 1890

Viaje mágico hasta la montaña sagrada de Montserrat a través del modernismo, con el único tren turístico restaurante de Catalunya del s XIX. Desde 80 € por persona.

Curso de Pádel en el Canal Olímpic de Catalunya

Es el deporte de moda en estos momentos y en el territorio contamos con nuevas pistas excelentes como las del Canal. Curso mensual, un día a la semana para dos personas: 90 €.

Mariscada en Restaurante SANTOS

Es una de las marisquerías más conocidas del territorio y ahora ha dado un nuevo impulso con la remodelación del local de Sant Boi. Regala una cena: Menú especial (40,40 €)

Apadrina una tortuga en el CRAM de El Prat

Además de colaborar con la recuperación de los animales marinos, te permitirá acceder gratis al CRAM y seguir la evolución de los ejemplares. Un regalo solidario y responsable. 50 €

Prueba antes de regalar un Personal Shopper

Si tu pareja es un desastre vistinedo, regala la asesoría de un personal shopper. El Viladecans The Style Outlets te da la oportunidad de probar uno gratis. Conseguirás descuentos.

Abono de temporada en el Teatre Núria Espert

Se trata de uno de los mejores equipamientos culturales del territorio, de referencia del Baix: el Núria Espert de Sant Andreu. Sus propuestas nunca decepcionan. 52 €

Suscripción a la revista '5W'

El periodista pratense Agus Morales ha publicado su libro 'No somos refugiados', ya un excelente regalo. Si te interesa el tema, 100% recomendable la revista '5W'. Desde 36 €.

EXPLORA EL NADAL A L'HOSPITALET

WWW.L-H.CAT/NADAL

#nadalLH

Ajuntament de L'Hospitalet

EL AÑO PASADO EL KALIU PARK CONTÓ CON 230.000 VISITANTES

L'Hospitalet contará, por tercer año consecutivo, con la pista de hielo gigante de Navidad

La segunda ciudad de Cataluña reedita, del 21 de diciembre al 7 de enero, el bautizado como 'Kaliu Park'

Cuando Barcelona renunció, en 2015, a la pista de hielo de Plaza Catalunya, el récord de visitantes estaba en 95.000 personas. La pasada edición del Kaliu Park de L'Hospitalet contó con 230.000 participantes. Su éxito indiscutible hará que la segunda ciudad de Cataluña reedite, por tercera vez consecutiva, el conocido espacio lúdico que del 21 de diciembre al 7 de enero de 2018 volverá a reunir bajo el techo del recinto ferial de La Farga una pista de hielo y tobogán gigantes, así como innumerables actividades creativas.

Pista y tobogán gigantes, el gran atractivo

Tras la importante transformación de la pasada edición, que pasó a ocupar toda la superficie del recinto, el Kaliu Park estará dividido en tres grandes secciones: el Kaliu Gel, el Kaliu Creatiu y el Kaliu Lúdic.

Por orden, la pista de hielo de 1.300 metros cuadrados de superficie -la pista de hielo urbana más grande de Europa- volverá a ser uno de los principales atractivos para grandes y pequeños, que tendrán una zona de 200 metros cuadrados reservadas. Y junto a la pista, el gran tobogán de 40 metros de largo y 14 de ancho, dimensiones que le convierten en la otra gran atracción del Kaliu Park.

Por su parte, el Kaliu Creatiu contará con distintos talleres entre los que destacan los de circo y percusión. Además, habrá música infantil, incluso, con conciertos en director y actividades de baile para perder el frío moviendo el esqueleto. Y si se trata de pasarlo bien, el Kaliu Lúdic tiene reservado una infinidad lista de actividades para todos los públicos, entre ellas, basket 3x3 y ping-pong; una zona de hinchables; otra de juegos; y una ludoteca infantil.

Visita especial para los más pequeños

Una amplia oferta que ni el mismísimo Papa Noel ni los pajes reales se perderán en los días previos a las fechas señaladas. La entrada es libre para todos, excepto las que corresponden al Kaliu Gel, que requiere de entrada. Abrirá cada día, de 11 a 21 horas, con horarios restringidos los días 25 y 31 de diciembre. ///

Antoni Garcia i Acero
DIPUTAT D'IGUALTAT I CIUTADANIA DE LA
DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Tenim dret a viure sense violències masclistes

En els diaris, els noticiaris, les tertúlies en van plens. En les últimes setmanes no parem de rebre informació sobre casos de violències masclistes en el nostre entorn pròxim i també més enllà de les nostres fronteres. I no, no ens hem de quedar amb cada cas aïllat sinó afirmar que es tracta d'un problema estructural fruit de les arrels culturals patriarcal i exigeix un compromís col·lectiu de tota la societat.

En els darrers 7 anys, a Catalunya 71 dones han estat assassinades per causa de violències masclistes segons el Ministeri de Sanitat, Seguretat Social i Igualtat. Són dades oficials que fan referència a la violència en l'àmbit de la parella, l'ex-parella o la família, però la realitat és molt més àmplia i complexa, i comprèn totes les formes de violència sobre les dones pel fet de ser-ho (econòmica, social, comunitària).

Dades alarmants que encara ho són més si comptem les dones assassinades pel fet de ser-ho, tal com fa el portal feminicidios.org, on es registren 140 feminicidis a Catalunya entre 2010 i 2017. En el que portem d'any, s'han interposat 11.642 denúncies per violències masclistes a Catalunya i s'han rebut 8.265 trucades als telèfons d'emergència.

Més enllà de les xifres, és evident que les violències masclistes són una forma d'opressió i pretén limitar l'avançament dels drets de les dones i les seves llibertats. A més a més té una funció normativa, exercir el control sobre el seu comportament i reforçar el domini masculí. El més preocupant és que aquest missatge es segueix transmetent, es justifica i es representa en els patrons culturals actuals.

La particularitat d'aquestes violències és, a més, la seva invisibilitat i la soledat amb la que moltes dones les viuen.

Hi ha moltes raons que fan que existeixi una violència amagada i silenciada a la que estan sotmeses moltes dones i que es manifesta a través de diferents formes (psicològica, física, sexual, econòmica...). Però que es silenciï no vol dir que no existeixi.

L'actualitat més recent ha fet que es converteixi en viral a les xarxes socials un tema com l'assetjament sexual, que ha arribat a molts col·lectius amb a la campanya #MeToo, que invoca les dones perquè denunciïn i els homes perquè canviïn actituds masclistes. Aquestes i d'altres violències sexuals han estat històricament legitimades i encara avui no són contestades de manera contundent per una societat impregnada per un sexisme que en ocasions les justifica i responsabilitza a les pròpies dones.

Davant d'aquesta situació hem de fer més ferm el compromís polític per l'eradicació de les violències masclistes, per això des de la Diputació de Barcelona treballem conjuntament amb els municipis de la demarcació pels drets i les llibertats de les dones. En el nostre programa promovem accions de sensibilització, conscienciació social, prevenció, atenció i recuperació. El 2017 s'han impulsat prop de 200 actuacions en diferents municipis de Barcelona, que inclouen tallers de sensibilització, formacions especialitzades, protocols d'actuació, acompanyaments i assessoraments, i dinamitzacions d'espais d'intercanvi i coneixement.

Treballem dia a dia per promoure i reforçar la col·laboració que mantenim amb les entitats i els moviments feministes, per tal d'enfortir-les i reconèixer la imprescindible tasca que històricament desenvolupen en defensa dels drets de les dones.

Perquè en la lluita contra les violències masclistes la coresponsabilitat és col·lectiva. ///

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,
aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

*Defienda
su empresa y su
patrimonio
¡No se deje avasallar!*

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, **llámenos y solicite cita**

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net

Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

Les cinc estacions d'FGC obren la temporada d'hivern amb l'aval de l'impacte econòmic

Un nou estudi de la Universitat Pompeu Fabra calcula que les estacions del grup generen 222 milions d'euros al territori

L'estació 'metropolitana' de La Molina celebra, enguany, el seu 75è aniversari amb dues importants competicions internacionals

TOTS ELS DIRECTORS DE LES ESTACIONS HAN ACOMPANYAT AL PRESIDENT DEL GRUP D'FGC, ENRIC TICÓ, DURANT L'ACTE

Redacció

Desconnecta't'. Amb aquest lema, el Grup de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha presentat la nova temporada d'hivern a les seves cinc estacions de muntanya: la metropolitana per antonomàsia, La Molina; Vall de Núria, Vallter 2000, Esport i Port Ainé. I ho fa amb l'important aval que aporta un nou estudi d'impacte econòmic que properament es presentarà, però del qual es pot avançar la principal dada: l'impacte econòmic global.

Tal com ha anunciat el president del Grup d'FGC, Enric Ticó, en l'acte celebrat al Centre de Documentació i Exposició Albert Vilalta, l'impacte econòmic de les cinc estacions de muntanya és de 222 milions d'euros, segons un estudi aliè de la Universitat Pompeu Fabra. Unes xifres que aviat es podran desgranar tant per estacions com per qüestions més concretes com els llocs de treball directes o indirectes que es deriven de l'activitat de les estacions: "És sorprenent veure com una estació petita pot tenir un impacte econòmic molt important al seu territori", ha expressat Ticó.

Per millorar encara més aquestes dades, FGC treballa en cinc plans estratègics per cadascuna de les estacions, entenent que totes elles tenen les seves peculiaritats. Fins el moment s'han debatut i treballat a nivell intern i ara es posarà en comú amb els actors implicats del territori.

Mentrestant, ja mirant al cel, les estacions han obert, com és habitual, esgraonadament amb totes les novetats a punt: La Molina, que ho ha fet el 15 de novembre, Esport i Port Ainé, l'1 de desembre, i Vallter 2000 i Vall de Núria el 2 de desembre. Segons les primeres dades, les previsions són molt optimistes amb una venda anticipada del forfait de temporada del 16% més que l'any passat. Unes previsions en les que té molt a veure el manteniment de la política de preus, després que l'any passat baixessin per ser més competitius que el sud francès.

Per estacions, Vall de Núria ha renovat 14 de les seves 69 habitacions, una dada destacada tenint en compte l'excel·lent ubicació del seu hotel, envoltat de pics de

quasi 3.000 metres. A més ha millorat el seu servei d'animació per impulsar, com a la resta, més activitats de tot tipus més enllà del propi esquí.

A Vallter, l'estació ha millorat encara més la seguretat i protecció de la Zona de Debutants i el Parc Lúdic, així com la seva accessibilitat, a partir de la línia 'SKI-BUS' que enllaça les principals ciutats de Girona amb l'estació més barata dels Pirineus, on també hi ha instal·lat l'anomenada 'Taquilla Express'.

Pel que fa a les estacions del Pallars Sobirà, Esport i Port Ainé, han fet una nova inversió en dues màquines trepitjaneu per guanyar en productivitat i eficiència; així com en activitats alternatives a l'esquí. De la mateixa manera, s'ha construït un nou minibar a la terrassa de la cota 2000; s'ha ampliat la terrassa de l'hotel Port Ainé 2000; i s'ha traslladat el lloguer del material de la cota 2100 a l'aparcament de l'hotel per millorar el servei, entre altres mesures. ///

LA MOLINA HA OBERT JA LES SEVES INSTAL·LACIONS

L'estació metropolitana de La Molina: 75 anys als cims catalans

Menció a part per a La Molina que, enguany, està de celebració. L'estació de referència per l'àmbit metropolità fa 75 anys des de la seva creació l'any 1943, unes noces de brillants en el seu particular matrimoni amb els cims catalans que portaran dues importants competicions internacionals al llarg de la temporada: la Copa del Món d'Snowboard Cross (3 de març) i la Copa d'Europa d'Esquí Alpí (8 i 9 de març).

La Molina -estació fonamental per l'incentiu de l'esport base i, com dèiem, de les competicions internacionals- ha millorat també les màquines automàtiques de recollida de forfets; ha iniciat la segona fase d'optimització de la xarxa de neu de cultiu augmentant la seva producció i ha habilitat, entre moltes iniciatives, un nou espai d'aparcament per autocaravanes. ///

La movilidad sostenible protagoniza la 71ª Feria de la Purísima de Sant Boi

La ciudad baixllobregatense celebra su fiesta grande del 6 al 8 de diciembre, una de las más antiguas del territorio

La feria contará, por primera vez, con un sector del recorrido dedicado exclusivamente a la movilidad sostenible

Redacció

La lucha por reducir los niveles de contaminación – objetivo que ha dado lugar a las nuevas restricciones en la circulación que el Área Metropolitana de Barcelona ya aplica, desde este 1 de diciembre para episodios de altos niveles de contaminación, como explica esta edición de El Llobregat- será el leitmotiv de la nueva Feria de la Purísima que Sant Boi celebra del 6 al 8 de diciembre, como es habitual.

La 71ª edición de la mayor feria de la ciudad, una de las más antiguas del territorio, contará con un sector completo del recorrido dedicada a la movilidad sostenible y a la exposición de vehículos eléctricos y híbridos –que se podrán probar, con cita previa, por la ciudad-, así como motocicletas, bicicletas y patines eléctricos.

De la misma manera, habrá puntos de carga de vehículos eléctricos (Wallbox y Moveco) y circuitos infantiles de educación vial. En total, 735 metros lineales de exposición que hace evolucionar el tradicional sector dedicado a la automoción.

Ciudad saludable y sostenible

La apuesta por la movilidad sostenible dará sentido, también, a la exposición municipal de la Feria que, ubicada en la Biblioteca Jordi Rubió i Balaguer, llevará el título ‘Sant Boi respira un altre aire’. Con ella, Sant Boi se identifica con la imagen de ciudad saludable y sostenible; dos marcas fundamentales, según fuentes oficiales, dentro de la estrategia del gobierno local actual. Una apuesta que ha sido reconocida por la Unión Europea, lo que ha permitido acceder a una subvención del Fondo Europeo de Desarrollo Regional.

Y es que la ciudad cuenta con un entorno natural privilegiado, tanto forestal, fluvial como agrícola; cuenta con mejores niveles de la calidad del aire que las ciudades de su entorno metropolitano; apuesta por el producto de proximidad y la eficiencia energética; a la vez que ha roto con la etiqueta de ‘ciudad de locos’ en favor de una ciudad fundamental para la lucha contra el estigma en salud mental; es la sede mundial de la Gasol Foundation y se ha convertido, recientemente, en una ciudad cardioprotectada a partir de una red de desfibriladores en edificios públicos. Unas fortalezas que la exposición mostrará con recursos audiovisuales e instalaciones dentro del equipamiento municipal.

Como no podía ser de otra manera, la gastronomía volverá a ser protagonista en el centro histórico de la ciudad

LA GASTRONOMÍA VOLVERÁ A INVADIR EL CENTRO HISTÓRICO DE LA CIUDAD

con la tercera Muestra de Food Trucks y la cuarta Feria de Cervezas Artesanas, que contará, en esta ocasión, con 14 productores artesanos y más de 40 variedades. Además, la Fira celebrará el ‘Vi Cult’ en la terraza del Museo; así como el tradicional almuerzo de ‘pagès’, en donde no faltará el postre histórico dels ‘fadrins’. Por su parte, distintos restaurantes de la ciudad contarán con menús especiales para los días de feria.

La Carpa Fresca, la tradición

Pese a las novedades que ya se van consolidando en estas últimas ediciones, el corazón de la feria, creada en 1932, está en la denominada ‘Carpa Fresca’, que mostrará la tradicional exposición de frutas y verduras como espejo de la calidad del producto de proximidad del Parc Agrari. En ella habrá también cocina en directo y degustaciones de productos; un taller de elaboración artesanal de cerveza de alcachofa; un taller de decoración con hortalizas y flores; entre otras propuestas.

En total, 52.000 metros cuadrados de recinto ferial; 12.000 m2 de superficie de exposición; 485 expositores y 325 paradas en la calle. Unos datos que se traducen en un impacto económico de 6,9 millones de euros, según el Ayuntamiento de Sant Boi, gracias al progresivo crecimiento de visitantes de fuera de la ciudad que ya representan un 25% del total (17.000 cada día). **///**

¿Qué celebro en Navidad?

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

Dentro de pocos días comenzaremos a respirar el ambiente pre-navideño. Calles iluminadas, escaparates decorados, muchos “papás Noel”, grandes listas de compras, grandes campañas comerciales, el “gordo de Navidad”, tómbolas televisivas para los pobres, grandes deseos de paz y amor...

Estamos construyendo una sociedad mercantilista, todo se valora bajo el prisma del negocio (es rentable o no). Una alcaldesa de una gran ciudad de Cataluña expreso hace pocos días, que “la decoración de las calles sólo tenía como objeto revitalizar el comercio”. Lo importante es aumentar las ventas y agudizar el “consumismo”, crear unos autómatas que agoten su tarjeta de crédito.

¿Es esto la Navidad? ¿Se han convertido estas fiestas en un reclamo comercial? ¿Alguno ha reflexionado sobre su origen y significado?

Me sorprende que esta mentalidad esté forjando la mentalidad de muchos niños. Les preguntas sobre la Navidad y su respuesta es “consumo”. Hay escasa o nula referencia a la auténtica esencia de esta gran fiesta. Todos estamos de acuerdo en detectar que el consumismo anula la libertad y la solidaridad, pero al mismo tiempo, educamos en una cultura donde el “poseer” y el “tener” se convierten

en el modelo de bienestar. Los niños son las primeras víctimas de esta vorágine comercial; parece que quien me hace el regalo más costoso ese me “ama” más. Gran mentira y distorsión de la auténtica expresión de la palabra “amor”

La Navidad es un niño, una familia, un nacimiento humilde, un reconocimiento gozoso, una presencia histórica de aquel que nos invita a la esperanza, una mirada agradecida de un Dios que se ha hecho cercano, pobre y compañero de camino, un amor no exclusivo sino abierto a todo hombre y mujer de buena voluntad, en fin, una BUENA NOTICIA dirigida al corazón de todo ser humano. Nada que ver con la Navidad de los escaparates y el consumo, ¡¡¡recuperémosla!!!

“El pueblo que andaba a oscuras vio una luz grande. Los que vivían en tierra de sombras, una luz brilló sobre ellos. Acrecentaste el regocijo, hiciste grande la alegría. Alegría por tu presencia,... Porque una criatura nos ha nacido, un hijo se nos ha dado.

Estará el señorío sobre su hombro, y se llamará su nombre «Maravilla de Consejero», «Dios Fuerte», «Siempre Padre», «Príncipe de Paz.» (Del profeta Isaías)

¡Feliz Navidad, para todo el año! **///**

ALFRED Y AMAIA, DURANTE LA INTERPRETACIÓN DE 'CITY OF STARS' DE LA BSO DE 'LA LA LAND', EN LA TERCERA GALA DE OT 2017 | RTVE

El talento del Baix desborda, por triplicado, en el retorno de Operación Triunfo a TVE

Alfred, Aitana y Nerea, de El Prat, Sant Climent y Gavà, participan en el nuevo 'reality', que regresa a RTVE 13 años después

Aitana y Alfred han sido elegidos favoritos en alguna de las galas y han dejado ya momentos para la historia del programa

Redacción

El esperado regreso –trece años después– de Operación Triunfo a su cadena madre, RTVE, llega con el Baix Llobregat fuertemente representado y, además, con importantes posibilidades de aportar el ganador de la presente edición. Y eso que solo se han celebrado cuatro galas, al cierre de esta edición. Tres concursantes de El Prat, Sant Climent y Gavà han accedido a la Academia que, por primera vez, no está en los estudios de Sant Just Desvern, sino en tres plantas del Parque Auidovisual de Cataluña, en Terrassa.

Los jóvenes participantes son, respectivamente, Alfred, Aitana y Nerea, que desde el primer día han mostrado ser merecedores de estar en la nueva edición. De hecho, Aitana ya ha sido elegida entre las favoritas en las primeras galas, al igual que Alfred (en la cuarta) que, además, ha sido protagonista, seguramente, de una de las mejores –si no la mejor– interpretaciones de toda la historia de OT.

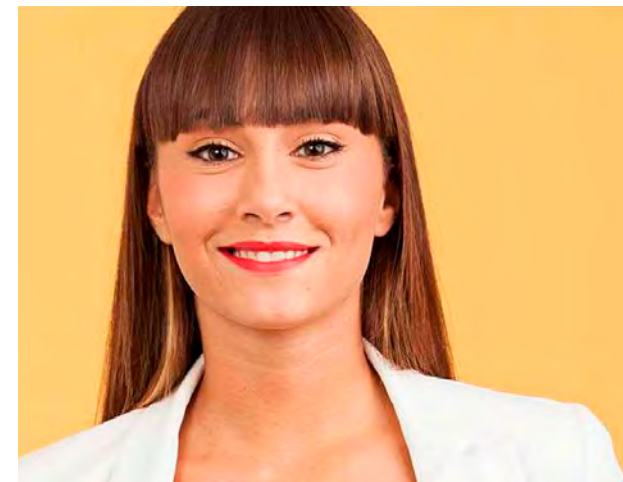
Junto con Amaia, de Pamplona, otra de las grandes favoritas también a ganar el programa, el pratense interpretó, en la tercera gala, 'City of Stars', una de las excelentes canciones de la banda sonora de 'La La Land', haciendo gala de su voz y con un piano a cuatro manos que hizo las delicias de la noche. Los dos fueron elegidos como favoritos de la gala y el debate del día posterior era el de si, efectivamente, era la mejor actuación de todas las ediciones del 'reality'.

Éxito a la carta

Sin duda, la actuación merece tal calificativo. Y prueba de ello es que más de un millón de personas han visto los tres minutos de arte a través de la página oficial de RTVE. Aitana, con su interpretación en solitario de 'Issues', en la tercera gala también, suma medio millón de visualizaciones. El programa, en esta ocasión, está presentado por Roberto Leal y tiene como jurado a Mónica Naranjo, Joe Pérez-Orive y Manuel Martos. La veterana Noemí Galera es la directora de la Academia, de nuevo, con Manu Guix al mando de la dirección musical. //

EL 'POTABLAVA' DE LA ACADEMIA, ALFRED, HA AUTOEDITADO TRES DISCOS PESE A TENER SOLO 20 AÑOS DE EDAD. CURSA UN GRADO SUPERIOR DE MÚSICO Y EL TERCER CURSO DE COMUNICACIÓN AUIDOVISUAL. ES MÚSICO, COMO SU FAMILIA, Y CINEMATÓGRAFO. DE HECHO, TIENE PREVISTO ESTRENAR UN LARGOMETRAJE EN 2018, EN EL QUE TAMBIÉN HA COMPUESTO SU BANDA SONORA. ES MUY FAN DE MICHAEL JACSON.

AITANA, QUE ACABA DE TERMINAR BACHILLERATO, QUIERE ESTUDIAR LA CARRERA DE DISEÑO. TOCA EL PIANO Y ES FAN DE JAMES BLUNT, MEGHAN TRAINOR, MECANO Y ONE REPUBLIC, ENTRE OTROS. EN SU PRIMERA ACTUACIÓN, HA CANTADO LA DIFÍCIL 'BANG BANG' DE JESSIE J, ARIANA GRANDE Y NICKI MINAJ. DESAFORTUNADAMENTE, LOS PROBLEMAS TÉCNICOS DE RTVE EN SU ESTRENO DESLUCIERON SU ACTUACIÓN. SIN EMBARGO, YA EN LA SIGUIENTE GALA SE GANÓ A BUENA PARTE DE LOS ESPECTADORES SIENDO LA PRIMERA FAVORITA DE LA EDICIÓN 2017.

LA TÍMIDA Y VERGONZOSA NEREA, VECINA DE GAVÀ, CAMBIA RADICALMENTE EN EL ESCENARIO. TIENE 18 AÑOS Y ES FAN DE WHITNEY HOUSTON, BRITNEY SPEARS Y BEYONCÉ. EN SU PRIMERA ACTUACIÓN, HA CANTADO 'QUÉ HAY MÁS ALLÁ' DE MARÍA PARRADO. ACTUALMENTE, HA ACABADO BACHILLERATO Y QUIERE COMENZAR TEATRO MUSICAL, UNA ETAPA QUE HA INTERRUMPIDO, POR EL MOMENTO, POR SU INGRESO EN OT. TOCA EL PIANO Y LE GUSTA COMPONER.

Diàlegs Filosòfics al Baix

Jaume Grau
Escriptor

Walter Benjamin: l'ètica d'un refugiat

Després de la nostra passejada filosòfica a Portbou, que ens va servir com a introducció a la figura de Walter Benjamin, hem iniciat el 15 de novembre, a Can Massallera de Sant Boi, el nostre cicle sobre Filosofia i Ètica.

El doctor Antonio Fornés ens va fer una profunda i ben fonamentada exposició de què ha estat l'ètica des dels orígens grecs del mot "ethos", com a orientació racional per a la vida humana, fins a com la podem entendre ens els temps fragorosos que ens ha tocat viure. Si Sòcrates i Plató van ser testimonis del trànsit de la tradició oral a l'escripta, avui estem submergits de ple en el nou paradigma de la revolució "virtual" o "tecnològica". L'imperi de lo tecnològic malda per "convertir tota acció en eina i a tot home en engranatge indiferenciat d'un tot artificial i alienat en pro de l'eficàcia, la producció i lo tècnic". Si ens centrem en l'ètica i, per un moment oblidem la metafísica, la transcendència, ens trobem, com a éssers socials, amb que "tota reflexió ètica és al mateix temps, inevitablement, una reflexió política". Aquest és el moment de diferenciar la moral, que s'interroga pel que he de fer, en relació amb els nostres hàbits i costums, mentre que l'ètica es pregunta perquè ho he de fer, és a dir, es pregunta per la raó última dels nostres actes.

Sense transcendència, l'ètica és pur utilitarisme

"L'home és un ésser lliure per naturalesa, l'èsser humà és essencialment llibertat", i aquesta humanitat és la que ens identifica i ens obliga a prendre les nostres decisions ètiques i morals, assumint la nostra responsabilitat personal per aquestes decisions. Això ens porta a dues opcions: l'ètica teleològica que veu la felicitat i el bé com a fins naturals de l'home, i l'ètica deontològica, que anteposa el deure com a centre de la qüestió.

Però Fornés afirma que "la felicitat és quelcom que l'home, per la seva pròpia naturalesa, no pot assolir", i si hem renunciat a la veritat transcendent en favor de lo material, perquè hem d'obeir qualsevol regla moral? "Sense transcendència, sense metafísica, l'ètica es converteix en pur utilitarisme..., sense religió l'ètica resulta impossible, es converteix en una pura convenció econòmica".

Nietzsche ens adverteix que "un cop la civilització occidental ha acabat amb l'idea de Déu, no és possible seguir, intel·lectualment, com si res no hagués passat". En definitiva: si adoptem el punt de vista de l'antropòleg cultural Marvin Harris, els tabús morals, sense la pàtina de transcendència, no són més que transmissors dels valors i els interessos de les classes dirigents. Hem de ser clars: no existeix ni el bé, ni el mal, ni la justícia; la "crisi de valors" ens ha dut a l'utilitarisme ètic, que té com a final de recorregut "el totalitarisme com a única via per a imposar els seus presupostos". No hem de fer més que mirar els horrorosos esdeveniments del segle XX (Auschwitz), per a veure on ens porta un món absolutament racional. "El regne de la raó superbament descontrolada ens ha dut fins un món profundament deshumanitzat".

Això no vol dir renunciar a la raó, però necessitem noves propostes ètiques en un món asfixiant en que tot és economia i més economia. "Per revifar l'ètica hem de ressuscitar la metafísica, perquè el discurs ètic, o és també metafísic, o no és més que flatus vocis, una ràfega de veu sense sentit".

125 anys del naixement de W. Benjamin

Amb el doctor Ramon Alcoberro recuperem la figura de Walter Benjamin, en el 125è aniversari del seu naixement, per introduir

L'EQUIPAMENT MUNICIPAL DE CAN MASSALLERA DE SANT BOI VA ACOLLIR LA PRIMERA JORNADA DE DIÀLEGS FILOSÒFICS AL BAIX

una mirada ètica a la realitat ben actual del refugiat, de l'home que fuig de la barbàrie en busca d'un món millor, no ja de la utopia, sino de la conservació de la pròpia vida i els valors més humans; a la realitat dels perdedors, de les víctimes de la història i el progrés que ens ha dut a la societat del miratge consumista i tecnològic.

La trajectòria vital de Benjamin és un exemple de captivitat ètic. Nascut a Berlín l'any 1892, al si d'una família benestant, més tard arruïnada pel declivi de la República de Weimar, mai va aconseguir reconeixement acadèmic per la seva doble condició de jueu i dirigent dels estudiants socialistes de Berlín, a més d'objector de consciència refugiat a Suïssa. Una vida difícil i torturada, que el va impulsar a la precarietat, subsistint com a crític literari, traductor, articulista i col·laborador en programes de ràdio; a més de viatger a la cerca de l'amor a Capri, el comunisme més revolucionari a Moscou, el refugi de l'haix a Eivissa, i el descobriment dels passatges i l'estètica del flâneur a París, on es va establir el 1933, lluny de la persecució de la triomfant Alemanya nazi.

Marxista heterodox, aplegant en una particular simbiosi elements de la Càbala jueva, el seu discurs es propi d'una filosofia d'entreguerres, que no té sentit sense contemplar el fracàs de la República de Weimar, i sense la influència de Max Weber i l'ètica de la responsabilitat. Hi ha dues lògiques polítiques que són dues ètiques: l'ètica de la convicció, animada únicament per l'obligació moral i la intransigència absoluta en el servei als principis; i l'ètica de la responsabilitat, que valora les conseqüències dels actes, els fins i els instruments per aconseguir-los, i que madurament reflexionada, condueix a l'èxit polític.

La seva obra és fragmentària, esbossada, amb pocs llibres acabats (Infància a Berlín cap al 1900, Diari de Moscou). Els textos que més han influït la contemporaneïtat, i han fet vessar rius de tinta i incomptables pàgines d'exègesi, són "Sobre el concepte de història" (també conegut com "Tesis sobre la filosofia de la història"), "L'obra d'art en l'època de la seva reproductibilitat tècnica" i "El llibre dels passatges". En les "Tesis" valora la història com allò que ha quedat en nosaltres del dolor del passat, del record de les víctimes de l'opressió, silenciades pel discurs historicista dels vencedors, a l'espera de la revolució, que s'ha de fer en memòria seva, com a redempció, mirant enrere com l'Àngelus Novus de Paul Klee, no en virtut de la utopia ni d'una buida esperança en el progrés.

Una de les seves tesis més actuals és la de l'estat d'excepció, encunyada contradictòriament pel filòsof polític més important del règim nazi, que Benjamin interpreta com a regla de la societat burgesa en la mesura que és "allò que no saben però fan" els demòcrates quan sota l'esplendor de la mercaderia amaguen la misèria de l'explotació obrera. Ell constata que els drets són sempre formals, i que l'Estat sempre disposa de l'última paraula amb la seva coerció, com va demostrar sobradament en la repressió de l'Aixecament Espartaquista el 1919, i que, en última instància, sempre li queda el recurs a la violència feixista o nazi, de la qual encara no va ser conscient en les seves més tenebroses conseqüències (Auschwitz).

La seva abundosa i crítica mirada sobre l'art no va quedar al marge del seu punt de vista marxista i revolucionari. Quan a "l'Obra d'art..." expressa el final de l'art com a sacralitat, amb la perda de l'aura, explora el contingut emancipador de la reproducció tècnica. Però en el Llibre dels Passatges es pregunta com és possible la vida sota la tecnologia. Els passatges són construccions de vidre i ferro, aquell vidre que permet irrompre en la intimitat, un material sobre el qual totes les coses llisquen i que no reté res, i el ferro l'esquelet de la nova societat tecnològica. L'últim dia de la seva vida s'hauria de trobar, desesperançat i acorralat, aquests dos elements a l'estació de Portbou, i això ja marcava el seu destí fatal. ///

***NOTA: A l'edició digital (elllobregat.com) trobareu les ponències íntegres dels dos convidats.**

14-D: ètica i religió

El dijous 14 de desembre parlarem d'Ètica i Religió a l'Ateneu Santfeliuenc. Enguany es commemora el 500è aniversari de les 95 tesis de Wittenberg, i és una bona oportunitat per parlar de Luter i les diferents visions que sobre l'ètica poden tenir les religions, com ens mostrava, per exemple, Max Weber en el seu imprescindible llibre "l'Ètica protestant i l'esperit del capitalisme". Però hi ha moltes maneres de vincular l'ètica i la religió, tant en la doctrina com en la forma en que es reflexa en la societat. De tot parlarem a Sant Feliu, com sempre esperant la vostra presència i la vostra participació en el debat. ///

Cornellà, seu dels Campionats de Catalunya Universitaris 2018

Més de 100 equips de les 12 universitats catalanes competeixen en diverses instal·lacions esportives del municipi

La Universitat Politècnica de Catalunya substitueix la Universitat Abat Oliba en la coordinació de la competició

Redacció

La 33a edició dels Campionats de Catalunya Universitaris tenen la seu enguany a Cornellà. La competició d'esports d'equip es fa íntegrament en aquesta localitat, nomenada Vila Esportiva Universitària 2018, gràcies a l'acord entre l'Ajuntament de Cornellà i la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) com a coordinadora de l'Esport Català Universitari, comissió designada pel Consell Esport Universitari de Catalunya (CEUC).

El complex esportiu del Parc Esportiu del Llobregat (PELL) i altres instal·lacions esportives del municipi, com el camp de futbol municipal Cornellà, el camp de futbol municipal d'Almeda, el pavelló esportiu de Riera i l'Estadi Municipal de Rugby Pilar Pons, són des del 14 de novembre la seu dels campionats, que enguany coordina la Universitat Politècnica de Catalunya amb el suport de la Secretaria General de l'Esport i l'Ajuntament de Cornellà.

Més de 100 equips de les 12 universitats catalanes competeixen en les disciplines de bàsquet masculí i femení, handbol masculí i femení, futbol sala masculí i femení, voleibol masculí i femení, rugbi a 7 masculí i femení, futbol 7 femení i futbol 11 masculí.

La primera jornada va acabar el passat 30 de novembre, mentre que a mitjans de març de 2018 es celebraran les semifinals i finals.

La presentació dels campionats, realitzada dies abans de començar la competició, va tenir lloc al Parc Esportiu Llobregat de Cornellà, presidida per l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, al costat del secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i de la vicerectora d'Estudiants de

EL MOMENT DE LA PRESENTACIÓ DELS CAMPIONATS, DIES ABANS DE COMENÇAR LA COMPETICIÓ | AJ. CORNELLÀ

la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Marisa Zaragoza. Cornellà agafa el relleu de Barcelona, i anteriorment d'Igualada i Sant Cugat del Vallès, mentre que la UPC substitueix la Universitat Abat Oliba en la coordinació dels Campionats.

Esport participatiu

Un dels objectius que afronten les universitats és promoure actuacions que fomentin l'esport participatiu, la salut i els valors associats a l'esport. Programes d'Educació i Valors de l'Ajuntament de Cornellà, com el Juga Verd Play o la implicació d'algun centre d'ensenyament secundari

dins del Pla Català d'Educació, són actuacions que entronquen amb el model d'educació integral que promocionen les universitats i que encaixen amb el Pla Estratègic de l'Esport Escolar i Universitari de Catalunya, un programa clau, segons Gerard Figueras, per "consolidar la pràctica esportiva als centres universitaris".

Finalment, cal destacar que la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya (La Xarxa), després de l'èxit d'audiències i visualitzacions del curs passat amb més de 150.000 espectadors, serà per segon any l'operador televisiu que oferirà les retransmissions en directe de les finals i en diferit d'altres partits, així com reportatges específics. **///**

El Consell Esportiu del Baix Llobregat analitza en un congrés el rol dels valors en l'esport escolar

El Consell Esportiu del Baix Llobregat va celebrar al Citalab de Cornellà de Llobregat el "I Congrés Juga Verd Play. Els valors també compten", que va reunir més de 270 persones i que va suposar una gran oportunitat per aplegar tots els agents que formen part de l'esport en edat escolar: famílies, professors, mestres, regidors d'esports, tècnics municipals d'esport, entrenadors, monitors, psicòlegs, esportistes i tutors de joc.

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va participar en l'acte inaugural, al costat de Sergi Fernández, tinent d'alcalde de Cornellà, i va presenciar un resum estadístic de les dades que el programa Juga Verd

Play ha registrat durant els 5 anys que porta en funcionament per educar en valors a través de l'esport tots els col·lectius implicats en els Jocs Escolars.

També hi van prendre part Jaume Domingo, president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC) i Salvador Valls, president del Consell Esportiu del Baix Llobregat, entre d'altres. En la jornada, els experts van exposar la importància de la difusió de valors tant en l'àmbit formatiu com en la vida quotidiana, i els assistents van treballar en grups diverses temàtiques. En la part final del congrés, es van entregar els guardons als finalistes comarcals dels premis VEC (Valors Esport i Ciutadania) que atorga la UCEC. **///**

EL I CONGRÉS JUGA VERD PLAY VA REUNIR MÉS DE 270 ASSISTENTS | CEBLLOB

Joan Carles Valero
periodista y profesor

L'Hospitalet y Cornellà son las principales ciudades del territorio Llobregat. La primera es la segunda ciudad de Cataluña en número de habitantes y la segunda, la primera ciudad de la comarca del Baix Llobregat. Hasta la reelección de Pedro Sánchez por la militancia socialista como secretario general, la proyección política la acapa-

raba Antonio Balmón, alcalde de Cornellà y partidario de Susana Díaz. Ahora es Núria Marín la protagonista por su papel central en algunos momentos decisivos de la política catalana y nacional y por ser la mano derecha de Miquel Iceta, hasta el punto de aparecer como su pareja política en el programa televisivo de Bertín Osborne.

A la espera del último golpe de astucia

Al margen de Aitana (Sant Climent), Nerea (Gavà) y Alfred (El Prat), los tres "triumfos" que irradian talento en el exitoso regreso del "reality" artístico de TVE, el protagonismo mediático de nuestro territorio es de Núria Marín, la alcaldesa de L'Hospitalet, en detrimento de Antonio Balmón. El alcalde de Cornellà ha caído en cierto ostracismo político desde que Susana Díaz perdiera la elección como secretaria general del PSOE, pues él fue uno de los principales apoyos de la candidatura de la presidenta andaluza en Cataluña.

Balmón está acostumbrado a perder en las batallas internas de su partido, primero con la desaparecida Carme Chacón, luego con Madina y finalmente con Susana Díaz. Tuvo su momento de gloria política en Cataluña con el defenestrado Pere Navarro al frente de la secretaria general del PSC, a quien dejó en fuera de juego por no comunicarle que Núria Parlón iba a renunciar a sucederle. Ahora cohabita con Ada

Colau en la dirección del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) después de que la alcaldesa barcelonesa dinamitara el pacto de gobierno con el PSC en la capital.

En la historia de los intentos de golpe de Estado en nuestro país hay dos famosos "tranquil": el que dijo telefónicamente el Rey Juan Carlos a Jordi Pujol el 23-F y el que profirió una sonriente alcaldesa de L'Hospitalet el pasado 11 de septiembre a Carles Puigdemont, después de afearle al entonces president de la Generalitat que no dejara en paz a los alcaldes que no querían colaborar en el referéndum unilateral del 1-O. Poco después de aquellas imágenes que dieron la vuelta por todas las televisiones, se pudieron ver otras en las que el Rey de España agradecía a la alcaldesa su asistencia a la recepción oficial del 12 de octubre.

La "mamma"

Marín suele coincidir con el monarca en las inauguraciones de las ferias importantes, como el Mobile World Congress. Los lectores de El Llobregat han podido leer en estas mismas páginas las críticas de quien suscribe a algunas de las decisiones de Marín, pero también el reconocimiento de estar encantado al verla ejerciendo de "mamma" ante los altos cargos de todos los gobiernos en defensa de sus intereses para L'Hospitalet. Al contrario que Balmón, al que la rudeza de sus formas entorpece las relaciones personales, la alcaldesa hospitalense aprovecha la gran plataforma ferial, cuyo recinto de Granvía se encuentra en un 20% en su municipio, para engancharse del brazo de todos los ministros, del Jefe del Estado y del presidente del Gobierno.

A Núria Marín también se la pudo ver en menos de 72 horas en el congreso del PP catalán y en el acto convocado en Barcelona por el Gobierno de España para anunciar multimillo-

JOSÉ MONTILLA, EX ALCALDE DE CORNELLÀ Y EX PRESIDENT DE LA GENERALITAT, Y NÚRIA MARÍN, ACTUAL ALCALDESA DE L'HOSPITALET Y NÚMERO DOS DEL PSC

narias inversiones en infraestructuras para Cataluña. Su intención no era otra que ir al encuentro de Mariano Rajoy y del ministro de Fomento, Íñigo de la Serna, para defender el intercambiador de La Torrassa a partir del soterramiento de la vía férrea de Vilanova, por cuestiones de estética urbana para "coser" los barrios y para que funcione el sistema de Rodalies.

La traición de Puigdemont

La número dos del PSC también ha accedido a la ejecutiva del PSOE en sustitución de la alcaldesa de Santa Coloma de Gramanet, Núria Parlón, y un mes después de la DUI (declaración unilateral de independencia), la alcaldesa de L'Hospitalet ha revelado que Puigdemont no ha dicho la verdad cuando alega que descartara convocar elecciones porque el Gobierno no daba garantías de que, pese a decretar la cita con las urnas, no aplicaría el artículo 155. Un ocioso ex president se apresuró a desmentir a Núria Marín por Twitter

desde Bruselas. Marín asegura que Puigdemont miente, puesto que si hubiera convocado elecciones el jueves 26 de octubre, "el 155 no se habría aprobado en el Senado". Aquel día en que el presidente de la Generalitat cesado optó por la DUI en vez de convocar las elecciones, la alcaldesa de L'Hospitalet realizó gestiones junto a otros destacados dirigentes políticos de Cataluña y del resto de España (entre ellos el ex president José Montilla; el lehendakari, Íñigo Urkullu; el líder del PSC, Miquel Iceta; el síndic de Greuges, Rafael Ribó, o el arzobispo de Barcelona, Juan José Omella). Marín asegura que fueron las acusaciones de traición que recibió Puigdemont, procedentes del propio entorno independentista, las que desembocaron en que finalmente no convocara comicios.

Entretanto, el senador José Montilla, ex presidente de la Generalitat y ex alcalde de Cornellà, apuesta decididamente por "la transversalidad" tras el 21-D porque "la política de frentes, de un 50% radicalmente contra el otro 50%, no es lo mejor para Cataluña". A su juicio, necesitamos "una apuesta por la certeza y la estabilidad" que sirva de incentivo para que vuelvan las empresas que han trasladado su sede social fuera de Cataluña. En ese sentido, no ve imposible, pero sí difícil "un acuerdo amplio que suponga un antes y un después a la hora de recuperar la confianza y eliminar la incertidumbre". El sucesor de Montilla en el ayuntamiento de Cornellà ha pedido la puesta en libertad de los exconsellers de la Generalitat. Sobre la unificación de la causa en el Tribunal Supremo, que comportaría la excarcelación del vicentín Oriol Junqueras y del resto de consellers en prisión, entre ellos la hospitalense Meritxell Borràs, Montilla baraja la posibilidad de que Puigdemont reaparezca en Cataluña antes del 21 de diciembre para provocar su detención en un "nuevo golpe de astucia". Así vamos... ///

Valero & Vila

És curiós com alguns mesos semblen especialment dissenyats per reflexionar sobre qüestions essencials que ens afecten. El dia 26 era el Dia Internacional de les persones sense llar, efemèride que se celebra —és una manera de parlar— des de fa 25 anys. El dia 19, el Papa de Roma va pro-

clamar per primera vegada la Jornada Mundial dels Pobres i el dia 17, la Comissió Europea va aprovar una fórmula per mesurar el nivell de benestar social entre els països de la OCDE. Una mica abans es feia pública la Memòria de Càritas de la diòcesi baixllobregatina de Sant Feliu.

Jesús Vila
periodista y escritor

Pobres en massa aspectes

Ara en desgranaré les xifres, però ja veieu que el problema de la caducitat de l'Estat de Benestar, afegit a la crisi econòmica global, circula per la mateixa autopista que la pobresa endèmica i l'absència de les mínimes condicions de vida digna de la que tant es vanava sempre el món occidental. Des que va caure el mur de Berlín i uns quants presidents americans van aixecar les limitacions bancàries poc temps després, ja es veia venir que les coses empitjorarien per a la immensa majoria de la població occidental, que era la única població mundial que vivia amb una certa folgança.

Que caigués el mur de Berlín significava que, per primera vegada des de la Revolució d'Octubre —de la que ara se celebra el centenari— i sobretot des del triomf dels aliats a la Segona Gran Guerra, el capitalisme es convertia en l'únic sistema mundial de poder. El vell comunisme burocràtic dissenyat per Stalin va ser incapaç de superar tanta barbaritat comesa en nom de les velles utopies i es va ensorrar com un castell de cartes. Una mica després, les traves financeres imposades pels Estats durant la postguerra, es van considerar obsoletes i la vella socialdemocràcia, convertida en casta, dretitzada i podrida per dins, va ser incapaç d'aturar la crisi. I no solament va impedir que els principals perjudicats fossin els treballadors de l'Europa acomodada, sinó que hi van contribuir notablement a enfonsar el mecanisme de repartiment de la riquesa que havien creat en competència directa amb el socialisme real del bloc soviètic. Aquí, per exemple, van ser els instigadors de la primera reforma laboral i, a Europa, els inicials defensors de la política d'austeritat que tan de mal ha fet al teixit social dels països.

L'austeritat empobreix

Hem estat així fins que s'ha vist que aquesta Europa només exercia l'autoritat per posar de genolls als països més dèbils (com Grècia) mentre que era incapaç d'aturar l'onada xenòfoba de les societats més riques i doblregar les derives autoritàries d'alguns països membres (Hongria, Polònia...) Que Europa està en crisi no és cap secret per ningú. I que la política d'austeritat només empobreix les societats i crea inestabilitat, ja s'ha vist. Per això ara, amb una estranya pirueta, ha volgut mesurar l'Estat del Benestar, ni que sigui per impedir que el desequilibri, sobre el qual tant s'havia treballat amb les polítiques de cohesió als anys 80, resulti imparabile i desestabilitzador.

En aquest context resulta que Espanya està en una situació crítica pel que fa al nivell de desigualtat econòmica i pel que fa al nivell d'abandonament dels estudis de la joventut estudiant. Analitzats els 14 indicadors que determinen el nivell de benestar social, Espanya està el setè per la cua de 28 països, i si observem el nivell de desigualtat social únicament, empatats amb Grècia i només per sobre de Bulgària i Rumania. Pel que fa al imput d'abandonament dels estudis, només estem millor que Malta i amb una situació igualment perillosa per la caiguda de la renda disponible i per l'increment de la pobresa.

Aquestes dades fredes, estadísticament irreprotxables, es constaten ben a prop de nosaltres si fem cas de la memòria 2016 que va publicar Càritas de la diòcesi de Sant Feliu on es posa de manifest que unes 18.000 persones del Baix Llobregat venen sent ateses regularment des de l'any 2014, data d'inici del servei de la diòcesi baixllobregatina. Una situació que s'està convertint en crònica i que afecta a gent jove amb càrregues socials i fins i tot a treballadors pobres amb salaris de misèria.

Càritas ha de tenir ben documentada la procedència de la pobresa crònica. És veritat que els ajuntaments tenen serveis socials en consonància amb les necessitats que es detecten als respectius municipis i que aquests acostumen a funcionar adequadament. Els serveis socials, però, així com les atencions ja cròniques de Càritas, s'estan convertint en una qüestió de rutina, sobre la qual ningú hi para atenció d'una forma determinant. Els serveis socials

CÀRITAS DIOCESANA DE SANT FELIU DÓNA ASSISTÈNCIA A UNES 18.000 PERSONES, PER ANY, DES DE 2014 | I.C.

perquè són un servei municipal més —que s'intenta que rutlli amb eficàcia tapant forats— i Càritas perquè és un deure social d'una Església militant i avançada que té com a obligació moral i de fe, alleugerir la pobresa.

Hem perdut el dinamisme de la societat civil

La pobresa, no obstant, no és un episodi desgraciat. Té causes molt específiques que requereixen un tractament particular i que impliquen els ajuntaments, però també els bancs, els empresaris, els sindicats, el sector comerç... Aquesta comarca ja ha viscut situacions excepcionals, però eren altres temps. No per les excepcionalitats, sinó per la manera com s'enfrontaven. Quan la crisi dels primers 80 després de la reestructuració industrial de Solchaga que va produir tancament d'empreses i atur, els sindicats es van confabular positivament per adoptar mesures de pressió i per articular respostes de reindustrialització. La societat aleshores no es limitava a fer més eficaços els serveis socials ni els ajuts eclesiàstics. No intentava només ajudar els perjudicats sinó posar en solfa les causes. Entre les coses que s'han perdut en aquests anys, també cal apuntar el dinamisme de la societat civil. (Tret de quan es mobilitza per la república, que tot ho tapa). **///**

UNEXPECTED NAVIDAD

TODO LO QUE BUSCAS
ESTÁ EN SPLAU.

